

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2011. október 4. *

Tartalomjegyzék

I	–	Jogi háttér	I - 9168
		A – A nemzetközi jog	I - 9168
		B – Az uniós jog	I - 9171
		1. A műsorsugárzásról szóló irányelvek	I - 9171
		2. A szellemi tulajdonra vonatkozó irányelvek	I - 9178
		C – A nemzeti szabályozás	I - 9184
II	–	Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések	I - 9186
		A – A „Premier League” mérkőzéseinek közvetítésére vonatkozó felhasználási jogok átengedése	I - 9186
		B – A „Premier League” mérkőzéseinek sugárzása	I - 9188
III	–	Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről	I - 9203
		A – A más tagállamokból származó kódolt műsorok vételéhez kapcsolódó szabályokról	I - 9203
		1. Előzetes észrevételek	I - 9203
		2. A feltételes hozzáférési irányelv	I - 9204

* Az eljárás nyelve: angol.

- a) A feltételes hozzáférési irányelv 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköz” fogalmának értelmezéséről (a C-403/08. sz. ügy első kérdése, valamint a C-429/08. sz. ügy első és második kérdése) I - 9204
- b) A feltételes hozzáférési irányelv 3. cikke (2) bekezdésének értelmezéséről (a 429/08. sz. ügy harmadik kérdése) I - 9206
- c) A feltételes hozzáférési irányelvre vonatkozó többi kérdésről I - 9208
3. Az EUM-Szerződésnek az áruk és szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó szabályai I - 9208
- a) A külföldi dekódoló kártyák behozatalának, értékesítésének és használatának tilalmáról [a 403/08. sz. ügy nyolcadik kérdésének b) pontja és kilencedik kérdésének első része, valamint a 429/08. sz. ügy hatodik kérdésének i. pontja] I - 9208
- i) Az alkalmazandó rendelkezések azonosításáról I - 9209
- ii) A szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának fennállásáról I - 9210
- iii) A szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának igazolása a szellemi tulajdonjog védelmének céljával I - 9212
- A Bíróság elé terjesztett észrevételek I - 9212
- A Bíróság válasza I - 9213
- iv) iv. A szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának a nyilvánosság labdarúgó-stadionokban való jelenléte ösztönzésének céljával való igazolása I - 9219
- b) A külföldi dekódoló eszközök hamis név és hamis cím megadása alapján való használatáról és ezen eszközök kereskedelmi célú használatáról (a C-403/08. sz. ügy nyolcadik kérdésének c) pontja és a C-429/08. sz. ügy hatodik kérdésének ii. és iii. alpontja) I - 9220

c)	A szabad mozgásra vonatkozó többi kérdéstről (a C-403/08. sz. ügy kilencedik kérdésének második része és a C-429/08. sz. ügy hetedik kérdése)	I - 9222
4.	Az EUM-Szerződés versenyre vonatkozó szabályai	I - 9223
B –	A műsoroknak a vételüket követő felhasználásához kapcsolódó szabályokról ..	I - 9226
1.	Előzetes észrevételek	I - 9226
2.	A szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) pontja szerinti többszörözési jogról (a C-403/08. sz. ügy negyedik kérdése)	I - 9228
3.	A szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt többszörözés alóli kivételről (a C-403/08. sz. ügy ötödik kérdése)	I - 9230
a)	Előzetes észrevételek	I - 9230
b)	A szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek betartásáról	I - 9232
4.	A szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánosságához közvetítés” (a 403/08. sz. ügy hatodik kérdése)	I - 9236
5.	A műholdas műsorsugárzási irányelv hatásáról (a 403/08. sz. ügy hetedik kérdése)	I - 9242
IV –	A költségekről	I - 9242

A C-403/08. és C-429/08. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Egyesült Királyság) és a High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division

(Administrative Court) (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2008. szeptember 17-én és 29-én érkezett, 2008. július 11-i és 28-i határozataival terjesztett elő az előtte

a **Football Association Premier League Ltd,**

a **NetMed Hellas SA,**

a **Multichoice Hellas SA**

és

a **QC Leisure,**

David Richardson,

az **AV Station plc,**

I - 9162

Malcolm Chamberlain,

Michael Madden,

az **SR Leisure Ltd,**

Philip George Charles Houghton,

Derek Owen (C-403/08),

valamint

Karen Murphy

és

a **Media Protection Services Ltd (C-429/08)**

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és J.-J. Kasel tanácselnökök, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský (előadó) és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. október 5-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Football Association Premier League Ltd, a NetMed Hellas SA és a Multichoice Hellas SA képviseletében J. Mellor QC, N. Green QC, C. May és A. Robertson barristerek, S. Levine, M. Pullen és R. Hoy solicitorok,
- a QC Leisure, D. Richardson, az AV Station plc, M. Chamberlain és M. Madden, az SR Leisure Ltd, P. G. C. Houghton és D. Owen képviseletében M. Howe QC, A. Norris, S. Vousden, T. St Quentin, valamint M. Demetriou barristerek, P. Dixon és P. Sutton solicitorok,
- K. Murphy képviseletében M. Howe QC, W. Hunter QC, M. Demetriou barrister és P. Dixon solicitor,

- a Media Protection Services Ltd képviselőjében J. Mellor QC, N. Green QC, H. Davies QC, C. May, valamint A. Robertson és P. Cadman barristerek,

- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében V. Jackson és S. Hathaway, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Stratford QC,

- a cseh kormány képviselőjében K. Havlíčková, meghatalmazotti minőségben,

- a spanyol kormány képviselőjében N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben,

- a francia kormány képviselőjében G. de Bergues és B. Beaupère-Manokha, meghatalmazotti minőségben,

- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: L. D’Ascia avvocato dello Stato,

- az Európai Parlament képviselőjében J. Rodrigues és L. Visaggio, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Unió Tanácsa képviselőjében F. Florindo Gijón és G. Kimberley, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Bizottság képviselőjében X. Lewis, H. Krämer, I. V. Rogalski, J. Bourke és J. Samnadda, meghatalmazotti minőségben,
- az EFTA Felügyeleti Hatóság képviselőjében O. J. Einarsson és M. Schneider, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2011. február 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a következők értelmezésére vonatkoznak:
 - a feltételes hozzáférésen alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló, 1998. november 20-i 98/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 320., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 147. o.; a továbbiakban: feltételes hozzáférési irányelv),
 - a műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv (HL L 248., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 134. o.; a továbbiakban: műholdas műsorsugárzási irányelv),

- az 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 202., 60. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 321. o.) módosított, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.; a továbbiakban: „televízió határok nélkül” irányelv),

 - az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet 21. kötet, 230. o.; a továbbiakban: szerzői jogi irányelv),

 - valamint az EUMSZ 34., EUMSZ 36., EUMSZ 56. és az EUMSZ 101. cikk.
- 2 Ezeket a kérelmeket egyrészt a Football Association Premier League Ltd. (a továbbiakban: FAPL), a NetMed Hellas SA (a továbbiakban: NetMed Hellas) és a Multichoice Hellas SA (a továbbiakban: Multichoice Hellas) (a továbbiakban együtt: FAPL és társai), másrészt a QC Leisure, D. Richardson, az AV Station plc (a továbbiakban: AV Station), M. Chamberlain és M. Madden, az SR Leisure Ltd, P. G. C. Houghton és D. Owen (a továbbiakban: QC Leisure és társai) között (a C-403/08. sz. ügyben), valamint K. Murphy és a Media Protection Services Ltd. (a továbbiakban: MPS) között (a C-429/08. sz. ügyben), valamely műsorszolgáltató szervezet közvetítési szolgáltatásaihoz hozzáférést biztosító, e szervezet engedélyével gyártott és forgalomba hozott, azonban e szervezet akaratával ellentétesen a kibocsátás szerinti földrajzi területen kívül használt dekódoló eszközök (a továbbiakban: külföldi dekódoló eszközök) egyélt királtságí forgalomba hozatala és használata tárgyában indult peres eljárások keretében terjesztették elő.

I – Jogi háttér

A – A nemzetközi jog

- 3 A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény 1 C. mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás 1994. április 15-én Marrakeshben került aláírásra, és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) került jóváhagyásra.

- 4 A szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás 9. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A Tagok betartják a Berni Konvenció [Berni Uniós Egyezmény](1971) 1–21. cikkeiben, valamint a Függetlenségükben foglaltakat [...]. A Tagoknak mindazonáltal a jelen Megállapodás alapján nincsenek olyan jogaik és kötelezettségeik, mint amelyeket rájuk a Berni Konvenció [Berni Uniós Egyezmény] 6bis cikke vagy az abból levezetett jogok ruháznak.”

- 5 Az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló Berni Uniós Egyezmény (Párizsban, az 1971. évi július hó 24. napján felülvizsgált szöveg) 1979. szeptember 28-án felülvizsgált változata (a továbbiakban: Berni Uniós Egyezmény) 11. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„(1) Színművek, zenés színművek és zeneművek szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyt adjanak:

- i) műveik bemutatására és nyilvános előadására, ideértve a bármely módon és eljárással történő bemutatást, előadást;
- ii) műveik bemutatásának és előadásának bármely eszközzel történő nyilvános közvetítésére.”

- 6 A Berni Uniós Egyezmény 11bis cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az irodalmi és művészeti művek szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyt adjanak:

- i) műveik sugárzására vagy minden más, jel, hang vagy kép vezeték nélküli közvetítésére alkalmas eszközzel történő nyilvános átvitelére;
- ii) sugárzott mű mindenfajta, akár vezeték útján történő, akár vezeték nélküli nyilvános átvitelére, ha ezt az átvitelt az eredetihez képest más szervezet végzi;

iii) a sugárzott mű hangszóró vagy egyéb, annak megfelelő jel-, hang- vagy képközvetítő eszközzel történő nyilvános átvitelére.”

- 7 A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) Genfben, 1996. december 20-án elfogadta a WIPO Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződését (a továbbiakban: előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződés), valamint a WIPO Szerzői Jogi Szerződését (a továbbiakban: szerzői jogi szerződés). E két szerződés a Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozattal (HL L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.) került elfogadásra.
- 8 Az előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződés 2. cikkének g) pontja szerint:

„E Szerződés alkalmazásában:

[...]

- g) előadás vagy hangfelvétel »nyilvánossághoz közvetítése« az előadás hangjainak vagy hangfelvételen rögzített hangoknak, illetve azok megjelenítéseinek a nyilvánosság számára, a sugárzás kivételével, bármilyen eszközzel történő átvitelét jelenti. A 15. cikk alkalmazásában »nyilvánossághoz közvetítés« a hangfelvételen rögzített hangoknak, illetve azok megjelenítéseinek a nyilvánosság számára való hallhatóvá tétele is.”

- 9 E szerződés 15. cikkének (1) bekezdése így fogalmaz:

„Az előadóművészek és a hangfelvétel-előállítók egyszeri megfelelő díjazásra tarthatnak igényt a kereskedelmi célból kiadott hangfelvételek közvetlen vagy közvetett, sugárzás vagy a nyilvánossághoz való bármilyen közvetítés útján történő felhasználásáért.”

- 10 A szerzői jogi szerződés az 1. cikkének (4) bekezdése szerint a szerződő felek betartják a Berni Unió Egyszemély 1–21. cikkeiben és Függelékében foglalt rendelkezéseket.

B – Az uniós jog

1. A műsorsugárzásról szóló irányelvek

- 11 A „televízió határok nélkül” irányelv harmadik preambulumbekkezdése így fogalmaz:

„[...] az adások határokon át történő terjesztése különböző technológiákkal az egyik módszer, amellyel a Közösség célkitűzései elérhetők, [...] intézkedéseket kell hozni a nemzeti piacokról egy közös produkciós programra és terjesztési piacra [helyesen: közös produkciós program- és terjesztési piacra] való átmenet engedélyezésére és biztosítására, és a tisztességes verseny feltételeinek kialakítására, a televíziós műsor-szóró szolgáltatások közérdekben betöltött szerepének sérelme nélkül.”

12 A 97/36 irányelv (21) preambulumbekzdése szerint:

„[...] ezen irányelv alkalmazásában a társadalom számára a kiemelten jelentős eseményeknek bizonyos feltételeknek kell eleget tenniük, azaz olyan kiemelkedő eseményeknek kell lenniük, amelyek az Európai Unióban vagy egy adott tagállamban, illetve egy adott tagállam területén a közvélemény számára érdekesek, és amelyeket előzetesen megszervez egy olyan eseményszervező, aki jogosult az adott eseménnyel kapcsolatos jogok értékesítésére.”

13 Aműholdas műsorsugárzási irányelv(3), (5), (7), (14) (15) és (17) preambulumbekzdése így fogalmaz:

„(3) [...] a fent említett közösségi – egyidejűleg politikai, gazdasági, társadalmi, kulturális és jogi természetű – célok megvalósításának egyik legfontosabb módja a közösségi határokon átívelő műsorsugárzás, különösen műhold és vezeték útján;

[...]

(5) [...] a jogosultak annak a veszélynek vannak kitéve, hogy műveiket díjfizetés nélkül felhasználják, vagy hogy a kizárólagos jogok egyéni jogosultjai a különböző tagállamokban megakadályozzák műveik felhasználását; [...] különösen a jogbizonytalanság képez közvetlen akadályt a műsorok Közösségen belüli szabad mozgása előtt;

[...]

- (7) [...] a műsorok szabad sugárzását tovább gátolja a jelenlegi jogbizonytalanság azzal kapcsolatban, hogy a műholdas sugárzás, amelynek jelei közvetlen vételre alkalmasak, csak a sugárzás kibocsátása szerinti országban érinti-e a jogokat, vagy minden olyan országban is, amelyben a műsor fogható; [...]

[...]

- (14) [...] a megszerzendő jogokkal kapcsolatos jogbizonytalanságot, amely akadályozza a határokon átlépő műholdas sugárzást, a műholdas nyilvánossághoz közvetítés közösségi szintű meghatározásával kell megszüntetni; [...] így egyúttal azt is meg kell határozni, hogy a nyilvánossághoz közvetítés cselekményére hol kerül sor; [...] ez a meghatározás azért is szükséges, hogy megakadályozza több nemzeti jog halmozott alkalmazását egyetlen műsorsugárzási cselekményre; [...]

- (15) [...] a kizárólagos sugárzási jogok szerződés útján való megszerzése összhangban kell, hogy álljon azon tagállam szerzői és szomszédos jogi jogszabályaival, ahol a műsort műhold útján a nyilvánossághoz közvetítik;

[...]

- (17) [...] a szerzett jogokért fizetendő összeg megállapításánál a feleknek figyelembe kell venniük a közvetítés minden aspektusát, mint például a tényleges és potenciális közönséget és a nyelvi változatokat.”

14 Ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint:

- „a) Ezen irányelv alkalmazásában »műholdas nyilvánossághoz közvetítés« az a cselekmény, amikor a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett a nyilvánosság általi vételre szánt műsorhordozó jeleket a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba juttatják.
- b) A műholdas nyilvánossághoz közvetítésre csak abban a tagállamban kerül sor, ahol a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett a műsorhordozó jeleket a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba juttatják.
- c) A kódolt műsorhordozó jelek esetén a műholdas nyilvánossághoz közvetítés akkor valósul meg, ha a kód feloldásához szükséges eszközt a műsorsugárzó szervezet vagy annak hozzájárulásával más bocsátotta a nyilvánosság rendelkezésére.”

15 A műholdas műsorsugárzási irányelv 2. cikke szerint:

„A tagállamok kizárólagos jogot biztosítanak a szerző számára szerzői jogi védelemben részesülő műveinek műholdas nyilvánossághoz közvetítése engedélyezésére e fejezet rendelkezéseinek megfelelően.”

16 A feltételes hozzáférési irányelv (2), (3), (6) és (13) preambulumbekzdése szerint:

„(2) [...] a határokon átnyúló mősorszórás és információs társadalmi szolgáltatások egyéni szinten az önkifejezés mint alapvető jog teljes mértékű érvényesüléséhez, társadalmi szinten pedig a Szerződésben foglalt célok megvalósításához járulnak hozzá;

(3) [...] a Szerződés biztosítja valamennyi, általában díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás szabad mozgását; [...] amint ez a jog a mősorszórás és az információs társadalom szolgáltatásainak vonatkozásában is alkalmazásra kerül, ez a közösségi jogban egy sokkal általánosabb alapelv, nevezetesen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 10. cikkében megfogalmazott önkifejezés szabadságának különleges megnyilvánulása lesz; [...] az említett cikk kifejezetten elismeri a polgárok információhoz való jogát, függetlenül a határoktól és [...] e jog kizárólag a jog által védett más törvényes érdekek kellő mérlegelése alapján korlátozható.

[...]

(6) [...] a digitális technológiák nyújtotta lehetőségek a[z EUMSZ 56. és az EUMSZ 57. cikk] értelmében még szélesebb körű szolgáltatások nyújtásával növelik a fogyasztói választási lehetőségeket és hozzájárulnak a kulturális pluralizmushoz; mivel e szolgáltatások életképessége alapvetően a feltételes hozzáférés használatától függ, amelyért a szolgáltató díjazást kap; [...] ennek megfelelően szükségesnek tűnik a szolgáltatónak az olyan jogellenes eszközök elleni jogi védelme, amelyek lehetővé teszik az említett szolgáltatásokhoz való díjmentes hozzáférést, hogy ezáltal fenntartható legyen a szolgáltatások gazdasági életképessége.

[...]

- (13) [...] szükségesnek tűnik, hogy a tagállamok megfelelő jogi védelmet biztosítsanak az olyan jogellenes eszközök közvetlen vagy közvetett pénzszerzési céllal történő forgalomba hozatala ellen, amelyek a jogszerűen nyújtott szolgáltatások díjazását védő technológiai intézkedések megkerülésével engedély nélküli hozzáférést biztosítanak;”

17 Ezen irányelv 2. cikke így fogalmaz:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) védett szolgáltatásnak minősül az alábbi szolgáltatások bármelyike, ahol azt díjazás ellenében és feltételes hozzáférés alapján nyújtják:

- a [»televízió határok nélkül« irányelv] 1. cikk a) pontjában meghatározott televíziós műsorszolgáltatás,

[...]

b) feltételes hozzáférésnek minősül bármilyen műszaki intézkedés és/vagy lebonnyolítás [helyesen: eszköz], ahol a védett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférés előzetes egyedi engedélytől függ;

c) feltételes hozzáférést biztosító eszköznek minősül valamely védett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférésre tervezett vagy kialakított bármilyen berendezés vagy szoftver;

[...]

- e) jogellenes eszköznek minősül valamely védett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférésre, a szolgáltatást nyújtó engedélye nélkül tervezett vagy kialakított bármilyen berendezés vagy szoftver;

- f) ezen irányelvben szabályozott területnek minősül a 4. cikkben meghatározott jogsértő tevékenységekkel kapcsolatos bármilyen rendelkezés.”

18 Ezen irányelv 3. cikke szerint:

„(1) Valamennyi tagállam megteszi azokat a szükséges intézkedéseket, amelyekkel a területükön megtiltják a 4. cikkben felsorolt tevékenységeket, és amelyekkel biztosítják az 5. cikkben meghatározott szankciókat és jogorvoslatokat.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok

- a) nem korlátozhatják valamely másik tagállamból származó védett szolgáltatások vagy kapcsolt szolgáltatások nyújtását;

- b) nem korlátozhatják a feltételes hozzáférést biztosító eszközök szabad mozgását; ezen irányelvben szabályozott területhez tartozó okokból.”

19 Az említett irányelv 4. cikke ekként rendelkezik:

„A tagállamok a területükön megtiltják a következő tevékenységeket:

- a) jogellenes eszközök kereskedelmi célból történő gyártását, behozatalát, terjesztését, értékesítését, bérbeadását vagy birtoklását;
- b) valamely jogellenes eszköz kereskedelmi célból történő telepítését, fenntartását és cseréjét;
- c) kereskedelmi kommunikációs csatornák használatát a jogellenes eszközök támogatására.”

2. A szellemi tulajdonra vonatkozó irányelvek

20 A szerzői jogi irányelv a (9), (10), (15), (20), (23), (31), valamint (33) preambulumbekkezdésében ekként fogalmaz:

„(9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. [...]

- (10) Ahhoz, hogy a szerzők vagy előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek [...]

[...]

- (15) [...] Ez az irányelv egyben számos ilyen nemzetközi kötelezettség végrehajtását is szolgálja [amelyek a szerzői jogi szerződésből és az előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződésből erednek].

[...]

- (20) Ez az irányelv [a szellemi tulajdon területén] elfogadott hatályos irányelvekben – így különösen [a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelvben (HL L 346., 61. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 120. o.)] – megfogalmazott alapelveken és szabályokon nyugszik, azokat továbbfejleszti, illetve az információs társadalom összefüggésébe helyezi őket. Ezen irányelv rendelkezései – hacsak az eltérően nem rendelkezik – az említett irányelveket nem érintik.

[...]

- (23) Ennek az irányelvnek harmonizálnia kell a szerzők nyilvánosságához közvetítéshez való jogát. Ezt a jogot olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz közvetítést, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen. Ez a jog magában kell, hogy foglalja a

művek bármilyen vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. E jog más cselekményekre nem vonatkozik.

[...]

- (31) Megfelelő egyensúlyt kell biztosítani a jogosultak különböző csoportjainak, valamint a jogosultak és a védelemben részesülő művek és teljesítmények felhasználói csoportjainak jogai és érdekei között. [...]

[...]

- (33) A kizárólagos többszörözési jog alóli kivételként lehetővé kell tenni egyes – járulékos vagy közbenső többszörözésnek minősülő – időleges többszörözési cselekményeket, amelyek valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék a harmadik személyek között hálózaton, köztes szolgáltató által végzett átvitelt, vagy valamely mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény jogszerű felhasználását. Ezek a többszörözési cselekmények nem bírhatnak önálló gazdasági jelentőséggel. Ez a kivétel olyan cselekmények esetében is megengedhető e feltételek teljesülése esetén, amelyek a böngészést (*browsing*), illetve a hozzáférés gyorsítására szolgáló tárolóban való rögzítést (*caching*) teszik lehetővé, beleértve az átviteli rendszerek hatékony működését szolgáló cselekményeket is, amennyiben a közvetítő szolgáltató az információt nem módosítja, és nem zavarja meg az információ felhasználásával kapcsolatos adatok kinyerésére szolgáló, széleskörűen elismert és alkalmazott technológia jogszerű használatát. A felhasználás jogszerűnek minősül, ha azt a jogosult engedélyezi, illetve jogszabály megengedi.”

21 A szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) és e) pontja szerint:

„A tagállamok biztosítják a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

a) a szerzők számára műveik tekintetében;

[...]

e) a műsorsugárzó szervezetek számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.”

22 Ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.”

23 Ugyanezen irányelv 5. cikke így fogalmaz:

„(1) Az olyan, 2. cikkben említett időleges többszörözési cselekmények, amelyek járulékos vagy közbenső jellegűek, valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyeknek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény

a) hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét, vagy

b) jogszerű felhasználását,

és önálló gazdasági jelentőséggel nem bírnak, a 2. cikkben szabályozott többszörözési jog alól kivételt képeznek.

[...]

(3) A tagállamok a 2. és a 3. cikkben szabályozott jogok vonatkozásában az alábbi esetekben kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg:

[...]

i) valamely mű, illetve más védelem alatt álló teljesítmény más anyagokba történő véletlenszerű belefoglalása;

[...]

(5) Az (1), a (2), a (3) és a (4) bekezdésben foglalt kivételek és korlátozások kizárólag olyan különös esetekben alkalmazhatók, amelyek nem sérelmesek a mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit.”

- 24 A bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 2006. december 12-i 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (kodifikált változat) (HL L 376., 28. o.; a továbbiakban: szomszédos jogokról szóló irányelv) (5) preambulumbekzdése szerint:

„A szerzők és előadóművészek alkotó és művészi tevékenysége megkívánja, hogy további alkotó és művészi tevékenységük biztosítása érdekében megfelelő jövedelmük legyen; a hangfelvételek és filmek előállításához szükséges ráfordítások különösen jelentősek és kockázatosak. [...]”

- 25 Ezen irányelv 7. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok biztosítják a műsorsugárzó szervezetek számára a kizárólagos jogot sugárzott műsoraik rögzítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, függetlenül attól, hogy a közvetítés vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelon keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.

- 26 Az említett irányelv 8. cikkének (3) bekezdése:

„A tagállamok a műsorsugárzó szervezetek számára kizárólagos jogot biztosítanak sugárzott műsoraik vezeték nélküli sugárzásának, illetve nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, amennyiben e közvetítés olyan helyiségben történik, amely belépti díj ellenében hozzáférhető a nyilvánosság számára.”

- 27 A szomszédos jogokról szóló irányelv (5) preambulumbekzdése, 7. cikkének (2) bekezdése és 8. cikkének (3) bekezdése lényegében megismétlik a 92/100 irányelv (7) preambulumbekzdését, 6. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkének (3) bekezdését.

C – A nemzeti szabályozás

- 28 A szerzői jogról, formatervezési mintákról és szabadalmakról szóló 1988. évi törvény (Copyright, Designs and Patents Act 1988, a továbbiakban: a szerzői jogról, formatervezési mintákról és szabadalmakról szóló törvény) 297. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Az a személy, aki a műsor vételéért fizetendő díj megfizetésének elkerülése céljából tisztességtelenül veszi az Egyesült Királyságon belüli helyről nyújtott közvetítési szolgáltatásban foglalt műsort, bűncselekményt követ el, és egyszerűsített eljárásban a tételes bírságkiszabás 5. szintjét nem meghaladó bírság megfizetésére kötelezhető.”

- 29 Ugyanezen törvény 298. cikke kimondja:

„1. Az a személy, aki

- a) díjfizetésre tart igényt valamely egyesült királyságbeli vagy bármely más tagállambeli helyről nyújtott műsorsugárzási szolgáltatás részét képező programok vételéért, vagy

- b) bármilyen egyéb típusú kódolt közvetítést továbbít valamely egyesült királyságbeli vagy bármely más tagállambeli helyről,

[...]

a következő jogokkal és jogorvoslatokkal rendelkezik:

2. Ugyanazok a jogok és jogorvoslatok illetik meg azzal a személlyel szemben

a) aki

- i. gyárt, behoz, forgalmaz, értékesít vagy bérbe ad, értékesítés vagy bérbeadás céljából felajánl vagy bemutat, vagy értékesítés vagy bérbeadás céljából reklámoz,

i. kereskedelmi célból birtokol, vagy

iii. kereskedelmi célból felszerel, karbantart vagy kicserél

bármely készüléket, amelyet abból a célból terveztek vagy alakítottak ki, hogy az arra nem jogosult személyek számára lehetővé tegye a programokhoz vagy más közvetítésekhez való hozzáférést, vagy a programokhoz vagy más közvetítésekhez kapcsolódó feltételes hozzáférési technológia megkerülését, illetve ebből a célból e személyek számára segítséget nyújtson [...]

[...]

mint a szerzői jog jogosultját a szerzői jog megsértése esetén.

[...]

II – Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- ³⁰ Az FAPL irányítja a „Premier League”-et, amely az Angliában székhellyel rendelkező hivatásos labdarúgóklubok legjelentősebb hivatásos labdarúgó-bajnoksága.
- ³¹ Az FAPL tevékenységei között szerepel többek között a Premier League mérkőzései felvételének megszervezése, és ezen mérkőzések vonatkozásában a televíziós közvetítési jogok, azaz az arra vonatkozó jogok gyakorlása, hogy a sportmérkőzések audiovizuális tartalmát televíziós közvetítés útján a nyilvánosság rendelkezésére bocsássák (a továbbiakban: közvetítési jogok).

A – A „Premier League” mérkőzéseinek közvetítésére vonatkozó felhasználási jogok átengedése

- ³² Az FAPL az említett élő közvetítésre vonatkozó felhasználási jogokat területi alapon és hároméves időszakokra engedi át. Ebben a tekintetben az FAPL arra törekszik, hogy a bajnokságot az egész világon eljuttassa a televíziónézőkhöz, és ezzel egyidejűleg a tagklubjai érdekében optimalizálja ezen jogok értékét.

- 33 Ennélfogva ezeket a jogokat a televíziós műsorsugárzó szervezeteknek nyílt közbeszerzési eljárás útján ítélik oda, amely eljárás az ajánlattevőkhöz intézett azon felhívással kezdődik, hogy nyújtsák be az egész világra kiterjedő, vagy regionális alapú, vagy esetleg egyes területekre vonatkozó ajánlataikat. Ezt követően a kereslet határozza meg azt a területi alapot, amelyen az FAPL értékesíti a nemzetközi jogait. Mindazonáltal, főszabály szerint, ez az alap nemzeti, mivel az egész világra vagy egész Európára vonatkozó jogok ajánlattevői részéről csak korlátozott kereslet áll fenn, tekintettel arra, hogy a műsorsugárzó szervezetek általában területi alapon működnek, és azok vagy a saját országukban, vagy az azonos nyelvű egymással szomszédos országok kis csoportját látják el.
- 34 Amennyiben az ajánlattevő valamely terület vonatkozásában elnyeri a „Premier League” mérkőzéseinek élő közvetítésére vonatkozó jogok egy csomagját, kizárólagos jogot kap arra, hogy ezen a területen sugározza a mérkőzéseket. Az FAPL szerint ez azért szükséges, hogy megszerezzék ezen jogok összességének a legkedvezőbb kereskedelmi értékét, mivel ezért a kizárólagosságért a műsorsugárzó szervezetek hajlandóak kiegészítő összeget fizetni, tekintettel arra, hogy a kizárólagosság lehetővé teszi számukra, hogy a saját szolgáltatásaikat megkülönböztessék a versenytársaik által nyújtott szolgáltatásoktól, és ezáltal növeljék a bevételtermelő képességüket.
- 35 Márpedig a területi kizárólagosságának védelme érdekében, az FAPL-lel kötött felhasználási szerződésben minden egyes műsorsugárzó szervezet kötelezettséget vállal annak megakadályozására, hogy a műsorait a nyilvánosság azon a területen kívül vehesse, amelyre e szervezet engedéllyel rendelkezik. Ennek egyrészt az az előfeltétele, hogy minden egyes szervezet biztonságosan kódolja az összes olyan műsorát, amely valószínűleg e területen kívül is vehető – különösen a műhold útján sugárzott műsorokat –, és azokat ne lehessen venni kódolatlan formában. Másrészt a műsorsugárzó szervezeteknek meg kell győződniük arról, hogy tudatosan ne engedélyezzenek olyan eszközt, amely bárki számára lehetővé tenné, hogy a közvetítéseiket az érintett területen kívül megtekintse. Következésképpen e szervezeteknek többek között tilos az olyan eszközök rendelkezésre bocsátása, amelyek lehetővé teszik a műsoraik dekódolását annak érdekében, hogy azokat azon területen kívül használják, amelyre engedéllyel rendelkeznek.

B – A „Premier League” mérkőzéseinek sugárzása

- 36 Az FAPL tevékenységi köre magában foglalja a „Premier League” mérkőzései felvételének megszervezését, és a jel közvetítését azon szervezetek számára, amelyek jogosultak a mérkőzések sugárzására.
- 37 Ennek érdekében a mérkőzés során felvett képanyagot és háttérhangot a gyártási egységnek továbbítják, amely ahhoz logókat, képsorokat, képernyőn megjelenő grafikákat, zenét és angol nyelvű kommentárt ad hozzá.
- 38 A jelet műhold útján visszaküldik a televíziós műsorsugárzó szervezetnek, amely ahhoz hozzáadja a saját logóját és esetleg kommentárt. Ezt követően a jelet tömörítik és kódolják, majd műhold útján az előfizetőkhez közvetítik, akik a jelet parabola-antenna segítségével veszik. Végül a jelet egy műholdas dekódoló egységben dekódolják és kitömörítik, amely működéséhez dekódoló eszköz – így például dekódoló kártya – szükséges.
- 39 Görögországban a „Premier League” mérkőzései sugárzásának a NetMed Hellas az alengedélyese. A mérkőzéseket a „SuperSport” csatornákon, a „NOVA” platformon sugározzák, amelyek a tulajdonosa és működtetője a Multichoice Hellas.
- 40 Az említett csatornákhöz a NOVA műholdas csomagot előfizető televízió nézők férhetnek hozzá. Az összes előfizetőnek képesnek kell lennie egy név, valamint görögországi cím és telefonszám megadására. Az előfizetés magán vagy kereskedelmi célra köthető meg.

- 41 Az Egyesült Királyságban az alapeljárás tényállása idején a „Premier League” élő közvetítéseire vonatkozó engedély kizárólagos jogosultja a BSkyB Ltd volt. Amennyiben az Egyesült Királyságban valamely természetes vagy jogi személy közvetíteni kívánja a „Premier League” mérkőzéseit, ennél a társaságnál kell kereskedelmi előfizetést kötnie.
- 42 Mindazonáltal az Egyesült Királyságban bizonyos vendéglátóipari létesítmények külföldi dekódoló eszközöket kezdtek használni annak érdekében, hogy hozzáférjenek a „Premier League” mérkőzéseikhez. Ezek a vendéglátóipari létesítmények olyan dekódoló kártyát és dekódoló egységet vesznek az értékesítőtől, amely lehetővé teszi a valamely más tagállamban közvetített műholdas csatornák – mint például a NOVA csatornáinak – vételét, és amelynek a BSkyB Ltd-hez képest kedvezőbb az előfizetése. Ezeket a dekódoló kártyákat a szolgáltató engedélyével gyártották és hozták forgalomba, azonban azokat ezt követően meg nem engedett módon használták, mivel a műsorsugárzók azok átadását – a jelen ítélet 35. pontjában leírt kötelezettségvállalásnak megfelelően – attól a feltételtől tették függővé, hogy ezeket a kártyákat az ügyfelek nem használják az érintett nemzeti területen kívül.
- 43 Az FAPL úgy vélte, hogy ezek a tevékenységek károsak az érdekeire, mivel azok hátrányosan érintik az adott terület vonatkozásában átengedett felhasználási jogok kizárólagosságát, és ebből következően ezen jogok értékét. Ugyanis a gyakorlatban az a televíziós műsorsugárzó szervezet válhat európai szintű televíziós műsorsugárzó szervezetté, amelyik a legolcsóbb dekódoló kártyákat gyártja, ennek következtében a műsorsugárzási jogokat az Európai Unióban európai szinten kell átengedni. Ez mind az FAPL mind a televíziós műsorszolgáltató szervezetek számára jelentős bevételkieséssel fog járni, és ezáltal csökkenteni fogja az általuk nyújtott szolgáltatások életképességének alapjait.
- 44 Következésképpen az FAPL és társai a C-403/08. sz. ügyben a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division előtt három keresetet nyújtottak be, amelyeket próbapereknek tekintenek. A keresetek közül kettő a QC Leisure, D. Richardson, az AV Station és M. Chamberlain ellen irányul, akik a pubokat áruval és olyan műholdas

dekódoló kártyával látják el, amely lehetővé teszi azon külföldi műsorsugárzók – köztük a NOVA – műsorainak vételét, amelyek élőben közvetítik a „Premier League” mérkőzéseit.

- 45 A harmadik kereset M. Madden, az SR Leisure Ltd, P.G.C. Houghton és D. Owen ellen irányul, akik ital-kiskereskedők illetőleg négy olyan pub üzemeltetői, amelyekben külföldi dekódoló eszköz használatával, élőben mutatták be a „Premier League” mérkőzéseit.
- 46 Az FAPL és társai azt állítják, hogy ezek a személyek sértik a szerzői jogról, formatervezési mintákról és szabadalmakról szóló törvény 298. cikkében oltalmazott jogaikat, mivel olyan kereskedelmi ügyleteket kötnek, vagy a harmadik kereset alperesei esetében kereskedelmi célból olyan külföldi dekódoló eszközöket birtokolnak, amelyeket az FAPL szolgáltatásaihoz való engedély nélküli hozzáférés lehetővé tételére terveztek vagy alakítottak át.
- 47 Ráadásul az FAPL és társai szerint a harmadik kereset alperesei megsértik a szerzői jogaikat a műholdas dekódoló egység működése során a művekről másolatok készítésével és a műveknek a képernyőn való megjelenítésével, valamint a művek nyilvános előadásával, közvetítésével és bemutatásával, és azoknak a nyilvánossággal való közlésével.
- 48 Ezenkívül a QC Leisure és az AV Station megsértették a szerzői jogaikat azáltal, hogy engedélyezték azokat a cselekményeket, amelyeket a harmadik kereset alperesei, valamint azon egyéb személyek követtek el, akiket a QC Leisure és az AV Station láttak el dekódoló kártyákkal.
- 49 A QC Leisure és társai szerint a keresetek nem megalapozottak, mivel ők nem kalóz dekódoló kártyákat használnak, tekintettel arra, hogy az összes érintett kártyát egy másik tagállamban az érintett műholdas televíziós műsorsugárzó szervezet értékesítette és hozta forgalomba.

- 50 A C-429/08. sz. ügyben K. Murphy, aki egy pub üzemeltetője, NOVA dekódoló kártyát szerzett be a „Premier League” mérkőzéseinek bemutatása érdekében.
- 51 Az MPS alkalmazottai – amely szervezetet az FAPL azzal bízott meg, hogy bűnüldözési kampányt folytasson azon pubok üzemeltetőivel szemben, akik külföldi dekódoló eszközöket használnak – megállapították, hogy K. Murphy a pubjában vette a NOVA által közvetített „Premier League” mérkőzéseket.
- 52 Következésképpen az MPS a Portsmouth Magistrates’ Court elé idéztette K. Murphyt, amely elmarasztalta őt a szerzői jogról, formatervezési mintákról és szabadalmakról szóló törvény 297. cikkének (1) bekezdésében meghatározott két bűncselekmény miatt, mivel K. Murphy – azzal a szándékkal, hogy a sugárzott műsorokért a vételi díj megfizetését elkerülje – tisztességtelenül vett egy Egyesült Királyságbeli helyről nyújtott műsorsugárzási szolgáltatásban szereplő programot.
- 53 Miután a Portsmouth Crown Court lényegében elutasította K. Murphynek a marasztalásával szemben benyújtott fellebbezését, utóbbi fellebbezést nyújtott be a High Court of Justice elé, amelyben a QC Leisure és társai által elfoglalttal megegyező álláspontra hivatkozott.
- 54 E körülmények között a C-403/08. sz. ügyben a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1. a) Ha feltételes hozzáférést biztosító eszközt a szolgáltató vagy annak hozzájárulásával más gyártja, és azt a védett szolgáltatáshoz való hozzáférést bizonyos körülmények fennállása esetén lehetővé tévő korlátozott engedélyhez kötve

értékesítik, a [feltételes hozzáférési irányelv] 2. cikkének e) pontja értelmében vett »jogellenes eszköznek« minősül-e az eszköz akkor, ha azt a védett szolgáltatáshoz a szolgáltató engedélye által nem fedett helyen, módon vagy személy által való hozzáféréshez használják fel?

b) Mi a jelentése az irányelv 2. cikkének e) pontjában szereplő »tervezett vagy kialakított« [helyesen: tervezett vagy átalakított] kitételnek?

2. Ha a szolgáltató audiovizuális tartalmat közvetít kódolt formában más szolgáltatónak, amely aztán e tartalmat feltételes hozzáférés alapján sugározza, mely tényezőket kell figyelembe venni az első szolgáltató érdekeinek a [feltételes hozzáférési irányelv] 5. cikke értelmében vett érintettsége megállapításakor?

Így különösen:

Ha az első vállalkozás audiovizuális tartalmat (amely képi anyagból, háttérhangból és angol nyelvű kommentárból áll) közvetít kódolt formában más vállalkozásnak, amely a közönség számára sugározza ezt az audiovizuális tartalmat (amelyhez ahhoz a saját logóját, valamint egy kiegészítő kommentárt tesz hozzá):

a) A [feltételes hozzáférési irányelv] 2. cikkének a) pontja és a [»televízió határok nélkül« irányelv] 1. cikkének a) pontja szerinti »televíziós műsorszolgáltatás«-nak minősülő védett szolgáltatást képez-e az első vállalkozás általi közvetítés?

- b) Szükséges-e az, hogy az első vállalkozás a [»televízió határok nélkül« irányelv] 1. cikkének b) pontja szerinti műsorszolgáltató legyen ahhoz, hogy a [feltételes hozzáférési irányelv] 2. cikkének a) pontja szerinti »televíziós műsorszolgáltatás«-t képező védett szolgáltatás nyújtójának minősülhessen?
- c) Úgy kell-e értelmezni a [feltételes hozzáférési irányelv] 5. cikkét, hogy az az első vállalkozás számára lehetővé teszi polgári jogi kereset benyújtását a műsor második vállalkozás által sugárzott formájához való hozzáférést biztosító jogellenes eszközöket illetően?
- i. vagy azért, mert úgy kell tekinteni, hogy az ilyen eszközök a sugárzott jelek által hozzáférést biztosítanak az első vállalkozás saját szolgáltatásaihoz;
- ii. vagy pedig azért, mert az első vállalkozás a védett szolgáltatások nyújtója, amelynek érdekeit érinti a jogsértő tevékenység (hiszen az ilyen eszközök engedély nélküli hozzáférést biztosítanak a második vállalkozás által nyújtott védett szolgáltatáshoz)?
- d) Befolyásolja-e a c) kérdésre adott választ az a körülmény, hogy az első és a második szolgáltató más dekódoló rendszereket és feltételes hozzáférést biztosító eszközöket használ-e?
3. A [feltételes hozzáférési irányelv] 98/84/EK irányelv 4. cikkének a) pontja szerinti »kereskedelmi célból történő birtoklás« fogalma alá csak a jogellenes eszközök kereskedelmi értékesítés céljából való birtokban tartása tartozik-e, vagy pedig a fogalom felöleli azt a helyzetet is, amikor a végső fogyasztó az eszközt tetszőleges üzleti tevékenység folytatása során tartja birtokában?

4. Ha i. a dekódoló egység memóriájában, vagy ii. film esetében a televíziókészülék képernyőjén egy adott film, zenemű vagy hangfelvétel (a jelen esetben digitális kép- és hangfelvételek) egymást követő részletei jelennek meg, és a teljes művet többszörözik egymást követő részletekben, de bármely időpillanatban csak korlátozott számú részlet érhető el,
- a) Azt a kérdést, hogy ezeket a műveket részben vagy egészben többszörözték-e, a nemzeti szerzői jogi szabályok alapján kell-e eldönteni, azaz azon szabályok alapján, amelyek meghatározzák, hogy mi minősül a szerzői jogi védelem alatt álló mű jogellenes többszörözésének, vagy pedig a [szerzői jogi irányelv] 2. cikkének értelmezésére van szükség?
- b) Ha a [szerzői jogi irányelv] 2. cikkét kell értelmezni, akkor a nemzeti bíróságnak a művek részleteinek összességét egy egységként kell kezelnie, vagy pedig az adott időpontban elérhető korlátozott számú részletet kell figyelembe vennie? Utóbbi esetben a nemzeti bíróságnak milyen vizsgálati módszert kell alkalmaznia annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy a műveket a hivatkozott cikk értelmében többszörözték-e?
- c) A 2. cikkben szereplő többszörözési jog kiterjed-e a televízió-képernyőn ideiglenesen megjelenő képek létrehozására is?
5. a) Úgy kell-e tekinteni, hogy a mű a műholdas televíziózási dekódoló egységben vagy a dekódoló egységhez kapcsolt televízió-képernyőn létrejövő ideiglenesen elérhető másolatai – amelyek egyetlen célja a mű jogilag egyébként nem korlátozott felhasználásának biztosítása – a [szerzői jogi irányelv] 5. cikkének (1) bekezdése szerinti »önálló gazdasági jelentőséggel« bírnak amiatt, hogy a jogosult csak-e másolatok alapján igényelheti a jogainak használatáért járó ellenszolgáltatást?

- b) Befolyásolja-e az ötödik kérdés a) pontjára adott választ az, hogy i. az ideiglenesen elérhető másolatoknak van-e saját értéke, vagy hogy ii. az ideiglenesen elérhető másolatok kis részét olyan mű vagy más tartalom képezi, amely a szerzői jog megsértése nélkül is felhasználható, vagy hogy iii. a jogosult másik tagállamban levő kizárólagos engedélyese már kapott ez utóbbi tagállamban ellenszolgáltatást a mű felhasználásáért?
6. a) A [szerzői jogi irányelv] 3. cikke értelmében vezetékes vagy vezeték nélküli úton nyilvánossághoz közvetítettnek minősül-e az a szerzői jogi védelem alatt álló mű, amelyet vendéglátóipari létesítményben (például bárban) műholdas adóról vesznek, és azt ezekben a létesítményekben a jelenlevő közönség számára kizárólag egy képernyő és hangszórók segítségével közvetítik, illetve mutatják be?
- b) Befolyásolja-e a 6. kérdés a) pontjára adott választ, hogy
- i. a közönség tagjai a műsorszolgáltató által elérni kívánt közönségtől eltérő, új közönséget képeznek (ebben az esetben azért, mert az egyik tagállam belső piacára szánt dekódoló kártyát más tagállam kereskedelmi közönsége tekintetében használják);
- ii. a közönség tagjai nem minősülnek a nemzeti jog szerint fizető közönségnek, és
- iii. a televíziós műsorsugárzási jelet a televíziókészülék helye szerinti vagy azzal szomszédos épület tetején elhelyezett antennával vagy műholdas antennával veszik?

- c) Ha a b) pontban szereplő bármelyik részkérdésre igenlő választ kell adni, akkor mely tényezőket kell figyelembe venni annak eldöntése során, hogy a művet olyan helyszínről közvetítették-e, ahol a közönség tagjai nincsenek jelen?

7. Összeegyeztethető-e a [műholdas műsorsugárzási irányelvvel] vagy az EK 28. és EK 30. cikkel, illetve az EK 49. cikkel az, hogy a nemzeti szerzői jogi szabályozás szerint, ha a mű műholdas adással közvetített ideiglenesen elérhető másolatai megjelennek a műholdas dekódoló egységben vagy televíziós képernyőn, akkor az adás vételének helye szerinti országban fennálló szerzői jogot sértik meg? Kihátással van-e erre a helyzetre az, hogy az adást olyan műholdas dekódoló kártyával dekódolták, amelyet a műholdas műsorsugárzási szolgáltatás nyújtója más tagállamban azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett?

8. a) Ha az 1. kérdésre adott válasz az, hogy a szolgáltató hozzájárulásával vagy anélkül gyártott feltételes hozzáférést biztosító eszköz a [feltételes hozzáférési irányelv] 2. cikkének e) pontja szerinti »jogellenes eszköznek« minősül akkor, ha a szolgáltató engedélyén kívül eső körben használják védett szolgáltatáshoz való hozzáférésre, akkor mi a jognak a feltételes hozzáférési irányelv 98/84/EK irányelv által nyújtott alapvető funkciójára hivatkozással meghatározott konkrét tárgya?

b) Kizárja-e az EK 28. vagy EK 49. cikk azon nemzeti rendelkezés alkalmazását az első tagállamban, amely jogellenesnek minősíti az olyan műholdas dekódoló kártya behozatalát és értékesítését, amelyet a másik tagállamban műholdas

műsorszolgáltató azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett?

- c) Befolyásolja-e a kérdésre adott választ az, hogy a műholdas dekódoló kártyát csak magán- vagy házi célra engedélyezték a második tagállamban, viszont az első tagállamban kereskedelmi célokra használták fel?
9. Kizárja-e az EK 28., EK 30. cikk vagy EK 49. cikk azon nemzeti szerzői jogi rendelkezés alkalmazását, amely jogellenesnek minősíti a zenemű nyilvános előadását vagy lejátszását akkor, amikor az védett szolgáltatás részét képezi, és a nyilvánosan lejátszott [műhöz] műholdas dekódoló kártya által férnek hozzá, és azt ily módon játsszák le, ha a kártyát a műholdas műsorszolgáltató más tagállamban azzal a feltétellel bocsátotta ki, hogy annak használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett? Van-e jelentősége annak, hogy a zenemű a védett szolgáltatás egészének jelentéktelen elemét képezi, és hogy a szolgáltatás más elemeinek nyilvános bemutatását vagy lejátszását a nemzeti szerzői jogi szabályozás nem tiltja?
10. Ha a műsortartalom-szolgáltató egy vagy több tagállam területére nézve kizárólagos felhasználási engedélyeket ad, amelyek értelmében a műsorszolgáltató csak a műsortartalom adott területen belüli sugárzására jogosult (ideértve a műholdas műsorszórást is), és valamennyi engedély olyan szerződéses kötelezettséget tartalmaz, amelynek értelmében a műsorszolgáltatónak meg kell akadályoznia, hogy az engedély alá tartozó műsor vételét lehetővé tévő műholdas dekódoló kártyáját az engedély által lefedett területen kívül használják, milyen jogi vizsgálatot kell a nemzeti bíróságnak elvégeznie, és milyen körülményeket kell figyelembe

vennie annak eldöntése során, hogy a szerződéses korlátozás ellentétben áll-e az EK 81. cikk (1) bekezdésével?

Így különösen:

- a) úgy kell-e értelmezni az EK 81. cikk (1) bekezdését, hogy az e kötelezettségre alkalmazandó amiatt, hogy annak feltételezhető tárgya a verseny kizárása, korlátozása vagy torzítása; és
- b) ha igen, akkor ahhoz, hogy a szerződéses kötelezettség az EK 81. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom alá essen, bizonyítani kell-e azt, hogy az észlelhetően kizárja, korlátozza vagy torzítja a versenyt?"

⁵⁵ A C-429/08. sz. ügyben a High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1. Egy feltételes hozzáférést biztosító eszköz milyen körülmények között minősül a [feltételes hozzáférési irányelv] 2. cikkének e) pontja szerinti »jogellenes eszköznek«?
2. Különösen, »jogellenes eszköznek« minősül-e a feltételes hozzáférést biztosító eszköz, ha azt olyan körülmények között szerzik meg, hogy
 - i. feltételes hozzáférést biztosító eszközt egy szolgáltató vagy az ő hozzájárulásával más gyártotta, és az első szolgáltatásakor a készülék használatának jogát úgy korlátozták szerződésben, hogy a korlátozás értelmében csak az első tagállamban lehet egy védett szolgáltatáshoz hozzáférni, viszont a készüléket

egy másik tagállamban vett védett szolgáltatáshoz való hozzáférés érdekében használták; és/vagy

ii. a feltételes hozzáférést biztosító eszközt egy szolgáltató vagy az ő hozzájárulásával más gyártotta, és azt eredetileg hamis név és az első tagállamban található hamis tartózkodási cím megadásával szerezték be és/vagy helyeztek üzembe, ily módon kikerülve az ilyen eszközök kivételére vonatkozó, területi jellegű szerződési korlátozásokat az első tagállamon kívüli használat érdekében; és/vagy

iii. a feltételes hozzáférést biztosító eszközt egy szolgáltató vagy az ő hozzájárulásával más gyártotta, és az első szolgáltatásakor a készülék használatának jogát úgy korlátozták szerződésben, hogy a korlátozás értelmében a készülék (a magasabb előfizetési díj ellenében igénybe vehető) kereskedelmi célra nem, hanem csak belföldi vagy magáncélra használható, viszont azt kereskedelmi célra, nevezetesen labdarúgó-mérkőzések élő közvetítésére használták egy egyesült királyságbeli »pub«-ban?

3. A 2. kérdés bármely részére adott nemleges válasz esetén ellentétes-e az irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével, ha egy tagállam nemzeti joga a fenti 2. kérdésben körülírt körülmények fennállása esetén tiltja az ilyen feltételes hozzáférést biztosító eszközök használatát?

4. A 2. kérdés bármely részére adott nemleges válasz esetén érvénytelen-e az irányelv 3. cikkének (2) bekezdése:

a) azon az alapon, mert az hátrányosan megkülönböztető jellegű és/vagy aránytalan; és/vagy

b) azért, mert sérti a Szerződés által biztosított, szabad mozgáshoz való jogokat; és/vagy

c) bármely egyéb ok miatt?

5. A 2. kérdésre adott igenlő válasz esetén érvénytelen-e az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése és 4. cikke azért, mert céljuk annak megkövetelése, hogy a tagállamok korlátozásokat vessenek ki a »jogellenes eszközök« más tagállamokból történő behozatalára és a velük kapcsolatos egyéb ügyletekre, miközben ezeket az eszközöket az EK-Szerződés 28. vagy 30. cikkében foglalt, az áruk szabad mozgására vonatkozó szabályok értelmében vagy az EK-Szerződés 49. cikkében foglalt, a szolgáltatások nyújtásának és igénybevételének szabadságára vonatkozó szabályok értelmében jogszerűen lehet behozni és/vagy a határokon átnyúló műholdas sugárzás vételéhez igénybe venni?

6. Ellentétes-e az EK 28., 30. és 49. cikkel az olyan nemzeti jogszabály (mint amilyen a Copyright Designs and Patents Act 1988 [az Egyesült Királyság 1988. évi szerzői jogi törvénye]) 297. cikkének a) pontja, amely bűncselekménnyé nyilvánítja az Egyesült Királyságon belüli helyről nyújtott közvetítési szolgáltatásban foglalt műsor tisztességtelen vételét, ha e cselekmény célja a műsor vételére meghatározott díj fizetésének elkerülése, az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén:

i. ha a feltételes hozzáférést biztosító eszközt egy szolgáltató vagy az ő hozzájárulásával más gyártotta, és az első szolgáltatásakor a készülék használatának jogát úgy korlátozták szerződésben, hogy a korlátozás értelmében csak az első tagállamban lehet egy védett szolgáltatáshoz hozzáférni, viszont a készüléket egy másik tagállamban (a jelen ügyben Nagy Britannia és Észak-Írország

Egyesült Királyságában) vett védett szolgáltatáshoz való hozzáférés érdekében használták? és/vagy

- ii. ha a feltételes hozzáférést biztosító eszközt egy szolgáltató vagy az ő hozzájárulásával más gyártotta, és azt eredetileg hamis név és az első tagállamban található hamis tartózkodási cím megadásával szerezték be és/vagy hozták működésbe, ily módon kikerülve az ilyen eszközök kivételére vonatkozó, területi jellegű szerződési korlátozásokat az első tagállamon kívüli használat érdekében? és/vagy

 - iii. ha a feltételes hozzáférést biztosító eszközt egy szolgáltató vagy az ő hozzájárulásával más gyártotta, és az első szolgáltatásakor a készülék használatának jogát úgy korlátozták szerződésben, hogy a korlátozás értelmében a készülék (a magasabb előfizetési díj ellenében igénybe vehető) kereskedelmi célra nem, hanem csak belföldi vagy magáncélra használható, viszont azt kereskedelmi célra, nevezetesen labdarúgó-mérkőzések élő közvetítésére használták egy egyesült királyságbeli »pub«-ban?
7. A szóban forgó nemzeti jogszabály érvényesítése kizárt-e az EK 12. cikkbe ütköző, hátrányosan megkülönböztető jellege miatt vagy egyéb okból azért, mert a nemzeti jogszabály az Egyesült Királyságon belüli helyről nyújtott közvetítési szolgáltatásban foglalt műsorokra alkalmazandó, más tagállamból nyújtott szolgáltatás esetében viszont nem?
8. Ha valamely audiovizuális tartalom szolgáltatója több, egy vagy több tagállam területére vonatkozó kizárólagos felhasználási szerződést köt, amelyek alapján a műsorsugárzó szervezet csak az adott területre vonatkozóan kap engedélyt az

audiovizuális tartalom közvetítésére (beleértve a műholdon történő közvetítést), és valamennyi felhasználási szerződés tartalmaz egy olyan szerződési kötelezettséget, amely szerint a közvetítő köteles megakadályozni, hogy az engedélyezett audiovizuális tartalom vételét lehetővé tévő műholdas dekóderkártyáit az engedélyezett területen kívül használják, milyen jogi kritériumokat kell alkalmaznia és milyen körülményeket kell figyelembe vennie a nemzeti bíróságnak annak eldöntésekor, hogy a szerződési korlátozás az EK 81. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalomba ütközik-e?

Így különösen:

- a) úgy kell-e értelmezni az EK 81. cikk (1) bekezdését, hogy az csak akkor alkalmazható az adott kötelezettségre, ha úgy tekinthető, hogy annak célja a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása?

- b) ha igen, úgy az EK 81. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalomba ütközés megállapításához szükséges-e azt is bizonyítani, hogy a szerződési kötelezettség nyilvánvalóan akadályozza, korlátozza vagy torzítja a versenyt?”

⁵⁶ A Bíróság elnöke 2008. december 3-i végzésével a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélethozatal céljából egyesítette a C-403/08. sz. és a C-429/08. sz. ügyeket.

III – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A – A más tagállamokból származó kódolt műsorok vételéhez kapcsolódó szabályokról

1. Előzetes észrevételek

- 57 Először is pontosítani kell, hogy a jelen ügyek kizárólag a „Premier League” mérkőzéseit tartalmazó műsoroknak a műsorsugárzó szervezetek – így a Multichoice Hellas – általi nyilvánosság számára való műholdas sugárzására vonatkoznak. Ennélfogva a jelen esetben az audiovizuális adatközlésnek egyedül az a része bír jelentőséggel, amely a műholdas műsorsugárzási irányelv 1. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően ezeknek a műsoroknak a műsorsugárzó szervezetek által a nyilvánosság számára való közvetítésére vonatkozik, mivel ezt a műveletet abból a tagállamból végzik, amelyben a műsorhordozó jeleket a műholdas közvetítési láncba juttatják (a továbbiakban: a sugárzás kibocsátása szerinti tagállam), a jelen esetben különösen a Görög Köztársaságból.
- 58 Ezzel szemben a jelen esetben nincs jelentősége az adatközlés FAPL és ezen szervezetek közötti – az adatközlés forrását jelentő – részének, amely az említett mérkőzéseket tartalmazó audiovizuális adatok közvetítéséből áll, és amelyet egyebekben az alapeljárások felei által használtaktól eltérő távközlési eszközökkel is el lehet végezni.
- 59 Kitérnek továbbá az iratokból, hogy az FAPL és az érintett műsorsugárzó szervezetek által megkötött felhasználási szerződéseknek megfelelően a kérdéses műsorokat

egyedül a sugárzás kibocsátása szerinti tagállam nyilvánosságának szánták, és hogy erre tekintettel ezeknek a szervezeteknek gondoskodniuk kell arról, hogy a műholdas közvetítéseiket csak ebben a tagállamban lehessen venni. Következésképpen a hivatkozott szervezeteknek kódolniuk kell a közvetítéseiket, és csak a sugárzás kibocsátása szerinti tagállamban lakó személyeket kell ellátniuk dekódoló eszközzel.

- 60 Végül az nem vitatott, hogy a pubok tulajdonosai e tagállam területén kívül is használnák ilyen dekódoló eszközöket, ennél fogva ezt a műsorsugárzó szervezet akarata ellenére teszik.
- 61 A kérdést előterjesztő bíróságok ebben az összefüggésben, a kérdéseik első részével azt kívánják megtudni, hogy a dekódoló eszközök ilyen használata a feltételes hozzáférési irányelv hatálya alá tartozik-e, és milyen kihatással van az ilyen használatra. A kérdést előterjesztő bíróságok továbbá, abban az esetben, ha ezt a vonatkozást nem harmonizálták volna az említett irányelvben, azt kívánják megtudni, hogy a külföldi dekódoló eszközök használatát megtiltó nemzeti szabályozás és a felhasználási szerződések elmentések-e az EUMSZ 34., EUMSZ 36., EUMSZ 56. és az EUMSZ 101. cikkel.

2. A feltételes hozzáférési irányelv

a) A feltételes hozzáférési irányelv 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköz” fogalmának értelmezéséről (a C-403/08. sz. ügy első kérdése, valamint a C-429/08. sz. ügy első és második kérdése)

- 62 Ezekkel a kérdésekkel a kérdést előterjesztő bíróságok lényegében arra várnak választ, hogy a feltételes hozzáférési irányelv 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköz” fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az magában foglalja a külföldi dekódoló

eszközöket is, beleértve azokat az eszközöket, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be és/vagy hoztak működésbe, és azokat, amelyeket a kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használnak.

- 63 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy a feltételes hozzáférési irányelv 2. cikke e) pontjának meghatározása szerint jogellenes eszköznek minősül valamely védett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférésre, a szolgáltatást nyújtó engedélye nélkül „tervezett” vagy „kialakított” bármilyen berendezés vagy szoftver.
- 64 Ez a megfogalmazás tehát azokra a berendezésekre korlátozódik, amelyeken a használatba vételük előtt, a szolgáltatást nyújtó engedélye nélkül olyan kézi vagy automatizált műveleteket végeztek, amelyek lehetővé tették a védett szolgáltatások vételét. Ebből következően ez a megfogalmazás csak azokra a berendezésekre vonatkozik, amelyeket a szolgáltatást nyújtó engedélye nélkül gyártottak, módosítottak, átalakítottak vagy visszaalakítottak, és az nem vonatkozik a külföldi dekódoló berendezések használatára.
- 65 Másrészt rá kell mutatni, hogy a feltételes hozzáférési irányelv (6) és (13) preambulumbekzdése, amelyek a „jogellenes eszköz” fogalmának pontos magyarázatát tartalmazzák, utalnak a védett szolgáltatásokhoz való „díjmentes hozzáférést [lehetővé tévő]” jogellenes eszközök elleni, és azon jogellenes eszközök forgalomba hozatala elleni küzdelem szükségességére, amelyek lehetségessé vagy könnyebbé teszik a jogszerűen nyújtott szolgáltatások díjazását védő „technológiai intézkedések [engedély nélküli] megkerülését”.
- 66 Márpedig ezen kategóriák egyikébe sem tartoznak a külföldi dekódoló eszközök, sem azok az eszközök, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be és/vagy hoztak működésbe, sem azok, amelyeket a kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használnak. Ezeket az eszközöket ugyanis a szolgáltató engedélyével gyártották és hozták forgalomba, azok nem

biztosítják a védett szolgáltatásokhoz való díjmentes hozzáférést, és nem teszik lehetővé vagy könnyebbé a jogszerűen nyújtott szolgáltatások díjazását védő technológiai intézkedések megkerülését, mivel a forgalomba hozatal szerinti tagállamban kifizették a díjazást.

67 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a feltételes hozzáférési irányelv 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköz” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem vonatkozik a külföldi dekódoló eszközökre, sem azokra az eszközökre, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be és/vagy hoztak működésbe, sem azokra, amelyeket kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használtak.

b) A feltételes hozzáférési irányelv 3. cikke (2) bekezdésének értelmezéséről (a 429/08. sz. ügy harmadik kérdése)

68 Ezzel a kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy elentétes-e a feltételes hozzáférési irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével az a nemzeti szabályozás, amely megakadályozza a külföldi dekódoló eszközök használatát, beleértve azokat az eszközöket is, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be és/vagy hoztak működésbe, vagy azokat, amelyeket kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használtak.

69 A feltételes hozzáférési irányelv 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően a tagállamok az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségek sérelme nélkül nem korlátozhatják a védett szolgáltatások és a feltételes hozzáférést biztosító eszközök szabad mozgását.

- 70 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy ez utóbbi rendelkezés a feltételes hozzáférési irányelvben szabályozott területen – amely terület az irányelv 2. cikke f) pontjának meghatározása szerint az irányelv 4. cikkében meghatározott jogsértő tevékenységekkel kapcsolatos bármilyen rendelkezés – kötelezettségeket állapít meg, előírva többek között, hogy a tagállamok tiltsák meg a 4. cikkben felsorolt tevékenységeket.
- 71 Mindazonáltal az említett 4. cikk csak a jogsértő tevékenységekre vonatkozik, mivel azok foglalják magukban az ezen irányelv értelmében vett jogsértő eszközök használatát.
- 72 Márpedig – a jelen ítélet 63–67. pontjából következően – nem minősülnek ilyen jogellenes eszközöknek a külföldi dekódoló eszközök, beleértve azokat az eszközöket, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be vagy hoztak működésbe, és azokat, amelyeket a kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használtak.
- 73 Következésképpen sem az ezen eszközök használatával járó tevékenységek, sem az e tevékenységeket megtiltó nemzeti szabályozás nem tartozik a feltételes hozzáférési irányelv által szabályozott területhez.
- 74 E körülmények között az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a feltételes hozzáférési irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely megakadályozza a külföldi dekódoló eszközök használatát, beleértve azokat az eszközöket is, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be vagy hoztak működésbe, vagy azokat, amelyeket a kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használtak, mivel ez a szabályozás nem tartozik az ezen irányelv által szabályozott területhez.

c) A feltételes hozzáférési irányelvre vonatkozó többi kérdésről

- ⁷⁵ Tekintettel a C-403/08. sz. ügyben az első kérdésre, valamint a C-429/08. sz. ügyben az első, a második és a harmadik kérdésre adott válaszokra, nem kell megvizsgálni a C-403/08. sz. ügyben a második és a harmadik kérdést, továbbá a nyolcadik kérdés a) pontját, valamint a C-429/08. sz. ügyben a negyedik és ötödik kérdést.

3. Az EUM-Szerződésnek az áruk és szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó szabályai

a) A külföldi dekódoló kártyák behozatalának, értékesítésének és használatának tilalmáról [a 403/08. sz. ügy nyolcadik kérdésének b) pontja és kilencedik kérdésének első része, valamint a 429/08. sz. ügy hatodik kérdésének i. pontja]

- ⁷⁶ Ezekkel a kérdésekkel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 34. cikket, az EUMSZ 36. cikket és az EUMSZ 56. cikket, hogy azokkal ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, amely ebben az államban jogellenessé teszi a valamely más tagállamból származó – és az első tagállam szabályozása alapján védelemben részesülő műveket tartalmazó – kódolt műholdas műsorsugárzási szolgáltatáshoz való hozzáférést lehetővé tévő külföldi dekódoló eszközök behozatalát, értékesítését és használatát.

i) Az alkalmazandó rendelkezések azonosításáról

- 77 Az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás mind a kódolt műholdas műsorsugárzási szolgáltatás határon átnyúló nyújtására, mind az ezen szolgáltatás dekódolását lehetővé tévő külföldi dekódoló eszközök Unión belüli mozgására vonatkozik. E körülmények között felmerül az a kérdés, hogy ezt a szabályozást a szolgáltatások szabad mozgása vagy az áruk szabad mozgása szempontjából kell-e megvizsgálni.
- 78 Ezzel kapcsolatban az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ha valamely nemzeti rendelkezés az áruk szabad mozgásához és a szolgáltatások szabad mozgásához egyaránt kapcsolódik, a Bíróság a rendelkezést főszabály szerint e két alapvető szabadságnak csupán az egyikére tekintettel vizsgálja meg, ha bebizonyosodik, hogy a másik szabadság az előbb említett szabadsághoz képest teljesen másodlagos, vagy ahhoz kapcsolható (lásd a C-275/92. sz. Schindler-ügyben 1994. március 24-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-1039. o.] 22. pontját és a C-108/09. sz. Ker-Optika-ügyben 2010. december 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-12213. o.] 43. pontját).
- 79 Mindazonáltal ez a két rész a távközlés területén gyakran olyan szorosan összekapcsolódik, hogy nem lehet valamelyiket a másikhoz képest egyértelműen másodlagosnak tekinteni. Ez a helyzet különösen akkor, amikor a nemzeti szabályozás távközlési berendezések – köztük a dekódoló eszközök – értékesítését szabályozza, azon követelmények pontos meghatározása céljából, amelyeknek e berendezéseknek meg kell felelniük, vagy azon feltételek rögzítése céljából, amelyek mellett ezek a berendezések forgalomba hozhatók, így az ilyen esetben a két alapvető szabadságot egyidejűleg kell megvizsgálni (lásd ebben az értelemben a C-390/99. sz. Canal Satélite Digital ügyben 2002. január 22-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-607. o.] 29–33. pontját).
- 80 Így tehát, ha a tárgyban valamely szabályozás olyan tevékenységet szabályoz, amely a gazdasági szereplők által nyújtott szolgáltatásokra különösen jellemző, míg a távközlési berendezések értékesítése ahhoz pusztán másodlagosan kapcsolódik, akkor ezt a tevékenységet egyedül a szolgáltatásnyújtás szabadsága szempontjából kell megvizsgálni.

- 81 Ugyanez a helyzet többek között akkor, ha ezen berendezések rendelkezésre bocsátása e szolgáltatás szervezése vagy működése egyik konkrét módjának minősül, és ha ez a tevékenység nem öncélú, hanem annak e szolgáltatás igénybevételének lehetővé tétele a célja. E körülmények között az e berendezések rendelkezésre bocsátásából álló tevékenységet nem lehet az azon szolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenységtől függetlenül értékelni, amelyhez ez az első tevékenység kapcsolódik (lásd analógia útján a fent hivatkozott Schindler-ügyben hozott ítélet 22. és 25. pontját).
- 82 Az alapeljárásokban szóban forgó ügyekben rá kell mutatni, hogy a nemzeti szabályozás nem azért irányul a dekódoló eszközökre, hogy meghatározza azokat követelményeket, amelyeknek meg kell felelniük, vagy hogy rögzítse azokat a feltételeket, amelyek mellett ezeket az eszközöket forgalomba lehet hozni. Azokat ugyanis a nemzeti szabályozás csak olyan eszközökként kezeli, amelyek az előfizetők számára lehetővé teszik a kódolt műsorsugárzási szolgáltatás igénybevételét.
- 83 Mivel tehát ez a szabályozás mindenekelőtt a szolgáltatásnyújtás szabadságára irányul, és bebizonyosodott, hogy ahhoz képest az áruk szabad mozgására vonatkozó rész teljesen másodlagos, az említett szabályozást az előbbi szabadság szemszögéből kell megvizsgálni.
- 84 Ebből következően ezt a szabályozást a EUMSZ 56. cikk alapján kell vizsgálni.

ii) A szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának fennállásáról

- 85 Az EUMSZ 56. cikk megköveteli a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó valamennyi korlátozás megszüntetését akkor is, ha az adott korlátozás különbségtétel nélkül vonatkozik a nemzeti és az egyéb tagállamokból származó szolgáltatókra, amennyiben az akadályozza, zavarja vagy kevésbé vonzóvá teszi egy olyan másik tagállamban letelepedett szolgáltató szolgáltatásait, ahol az jogszerűen nyújt

hasonló szolgáltatásokat. Egyébként a szolgáltatásnyújtás szabadságát mind a szolgáltatást nyújtó, mind pedig a szolgáltatást igénybe vevő élvezi (lásd többek között a C-42/07. sz., Liga Portuguesa de Futebol Profissional és Bwin International ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7633. o.] 51. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- ⁸⁶ Az alapeljárásokban a nemzeti szabályozás a nemzeti területen megtiltja azon külföldi dekódoló eszközök behozatalát, értékesítését és használatát, amelyek valamely más tagállamból származó műholdas műsorsugárzási szolgáltatásokhoz biztosítanak hozzáférést.
- ⁸⁷ Márpedig – tekintettel arra, hogy az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló, műholdas közvetítési szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek egy olyan eszköz birtoklása volt a feltétele, amelynek értékesítésére az a szerződéses korlátozás vonatkozik, amely szerint az említett eszközt csak a sugárzás kibocsátása szerinti tagállam területén lehet használni – az érintett nemzeti szabályozással ellentétes ezeknek a szolgáltatásoknak a sugárzás kibocsátása szerinti tagállam, a jelen esetben az Egyesült Királyság területén kívül lakó személyek általi vétele. Ebből következően az említett szabályozás akadályozza e személyeknek az említett szolgáltatásokhoz való hozzáférését.
- ⁸⁸ Az ezen szolgáltatások vételére vonatkozó akadály elsődleges oka természetesen a műsorsugárzó szervezetek és azok ügyfelei közötti szerződésekben keresendő, amely szerződésekben pedig az e szervezetek és a szellemi tulajdonjogok jogosultjai közötti szerződésekben foglalt területi kizárólagossági rendelkezések hatása érződik. Mindazonáltal az említett szabályozás maga is korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát, mivel az ezen korlátozásoknak jogi védelmet biztosít, továbbá polgári jogi és pénzügyi szankciók terhe mellett előírja azok tiszteletben tartását.

89 Következésképpen az adott szabályozás a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EUMSZ 56. cikkben tiltott korlátozásának minősül, kivéve ha objektív módon igazolható.

iii) A szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának igazolása a szellemi tulajdonjog védelmének céljával

– A Bíróság elé terjesztett észrevételek

90 Az FAPL és társai, az MPS, az Egyesült Királyság Kormánya, valamint a francia és az olasz kormány úgy érvelnek, hogy a szóban forgó szabályozás alapját alkotó korlátozás igazolható a szellemi tulajdonjogok jogosultjainak jogaira tekintettel, mivel ez a korlátozás e jogosultak megfelelő díjazása védelmének biztosítása érdekében szükséges; tekintettel arra, hogy ezen díjazás feltételezi, hogy ez utóbbiak – a műveik vagy az egyes tagállamokban oltalmazott más művek használatáért – jogosultak annak igénylésére.

91 Ebben a tekintetben az említett érintettek többek között úgy vélik, hogy a területi kizárólagosság teljes hiányában a szellemi tulajdonjogok jogosultja már nem részesülhetne megfelelő díjazásban a műsorsugárzó szervezetektől a felhasználási engedélyekért, mivel a sportmérkőzések élő közvetítése az értékének egy részét elveszíténé. A műsorsugárzó szervezeteknek ugyanis nem állna érdekükben felhasználási engedélyeket szerezni a sugárzás kibocsátása szerinti tagállam területén kívül. Pénzügyi szempontból nem volna kedvező megszerezni a felhasználási engedélyeket az összes olyan nemzeti terület esetében, ahol potenciális ügyfelek laknak, mivel az ilyen felhasználási engedélyeknek rendkívül magas volna az ára. Ezek a szervezetek tehát egyetlen tagállam területén való közvetítés céljából szerzik meg az érintett művekre vonatkozó felhasználási engedélyeket. Márpedig ezek a szervezetek jelentős kiegészítő összeget is hajlandóak volnának kifizetni azért, hogy a területi kizárólagosságra

biztosítékuk legyen, mivel ez lehetővé tenné számukra, hogy megkülönböztessék magukat a versenytársaiktól, és ezáltal további ügyfeleket vonzzanak.

- ⁹² A QC Leisure és társai, K. Murphy, a Bizottság és az EFTA Felügyeleti Hatósága azt állítják, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának ezen korlátozása nem igazolható, mivel az a belső piac felosztását eredményezi.

– A Bíróság válasza

- ⁹³ Az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló igazolás vizsgálata céljából emlékeztetni kell arra, hogy a Szerződés által garantált alapvető szabadságok korlátozása csak akkor igazolható, ha az közérdeken alapuló kényszerítő oknak felel meg, alkalmas az általa kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem lép túl az annak eléréséhez szükséges mértéken (lásd ebben az értelemben a C-222/07. sz. UTECA-ügyben 2009. március 5-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-1407. o.] 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- ⁹⁴ Először is az elfogadható igazolásokat illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az ilyen korlátozás különösen a szellemi tulajdonjogok védelméből álló, közérdeken alapuló kényszerítő okokkal igazolható (lásd ebben az értelemben a 62/79. sz., Coditel és társai, ún. „Coditel I”-ügyben 1980. március 18-án hozott ítélet [EBHT 1980., 881. o.] 15. és 16. pontját, valamint az 55/80. és 57/80. sz., Musik-Vertrieb membran és K-tel International egyesített ügyekben 1981. január 20-án hozott ítélet [EBHT 1981., 147. o.] 9. és 12. pontját).

- 95 Legelőször azt kell tehát meghatározni, hogy az FAPL hivatkozhat-e ezekre a jogokra, amelyek igazolhatják azt a körülményt, hogy az alapeljárásokban szóban forgó nemzeti szabályozás a szabad szolgáltatásnyújtás korlátozásának minősülő védelmet vezet be az érdekében.
- 96 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy az FAPL a „Premier League” mérkőzései vonatkozásában nem hivatkozhat az azokon fennálló szerzői jogra, mivel ezek a mérkőzések nem minősíthetők „műnek”.
- 97 Ehhez a minősítéshez ugyanis az érintett műnek eredetinek kell lennie, abban az értelemben, hogy az a szerző saját szellemi alkotását képezze (lásd ebben az értelemben a C-5/08. sz. Infopaq International ügyben 2009. július 16-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-6569. o.] 37. pontját).
- 98 Márpedig a sportesemények nem tekinthetők a szerzői jogi irányelv értelmében műnek minősíthető szellemi alkotásoknak. Ez különösen így van a labdarúgó-mérkőzések esetében, amelyekre olyan játékszabályok vonatkoznak, amelyek nem engednek teret a szerzői jogi értelemben vett alkotói szabadságnak.
- 99 E körülmények között ezek a mérkőzések a szerzői jog alapján nem élvezhetnek védelmet. Másrészt az nem vitatott, hogy az uniós jog ezeket a mérkőzéseket a szellemi tulajdon területén semmilyen más címen nem védelmezi.
- 100 Így tehát a sportmérkőzések önmagukban egyedi és ebben a vonatkozásban eredeti jellegűek, ami azokat a művek védelméhez hasonló védelemre méltó teljesítményekké teheti, amely védelem a sportmérkőzések számára adott esetben a különböző belső jogrendekben biztosítható.

- 101 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy az EUMSZ 165. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerint az Unió a sport sajátos természetére, az önkéntes részvételen alapuló szerkezeti sajátosságaira, valamint a társadalomban és a nevelésben betöltött szerepére tekintettel hozzájárul az európai sport előmozdításához.
- 102 E körülmények között valamely tagállam adott esetben a szellemi tulajdonjog védelme alapján is biztosíthatja a sportmérkőzések védelmét, különleges nemzeti szabályozás bevezetésével, vagy az uniós jog tiszteletben tartása mellett, az említett mérkőzések audiovizuális tartalmának a nyilvánosság rendelkezésére bocsátására jogosult személyek és azon személyek által kötött hagyományos jogi aktusok útján, akik ezt a tartalmat a választásuk szerinti nyilvánosság számára kívánják közvetíteni.
- 103 Ebben a vonatkozásban ezt azzal kell kiegészíteni, hogy az uniós jogalkotó annyiban helyezte kilátásba e jog tagállam általi gyakorlását, amennyiben az a 97/36 irányelv (21) preambulumbekzdésében az adott eseménnyel kapcsolatos jogok értékesítésére jogosult szervező által szervezett eseményekre hivatkozik.
- 104 Következésképpen abban az esetben, ha az érintett nemzeti szabályozás arra irányul, hogy a sportmérkőzések védelmét biztosítsa – amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálni – főszabály szerint ez a védelem nem ellentétes az uniós joggal, ez a szabályozás tehát alkalmas lehet a szolgáltatások szabad mozgásának az alapeljárá-sokban szóban forgóhoz hasonló korlátozásának igazolására.
- 105 Ugyanakkor az is szükséges, hogy ez a korlátozás ne lépjen túl azon a mértéken, ami a szóban forgó szellemi tulajdon védelme céljának eléréséhez szükséges (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott UTECA-ügyben hozott ítélet 31–36. pontját).

- 106 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a szabad mozgás elvétől való eltérések csak annyiban engedhetők meg, amennyiben azokat az érintett szellemi tulajdon különleges tárgyát képező jogok védelmének célja igazolja (lásd ebben az értelemben a C-115/02. sz., Rioglass és Transremar ügyben 2003. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-12705. o.] 23. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 107 Ebben az összefüggésben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy ez a különleges tárgy többek között arra irányul, hogy biztosítsa az érintett jogok jogosultjai számára a védelem alatt álló művek forgalomba hozatalának vagy – díjfizetés ellenében felhasználási engedély adása útján való – rendelkezésre bocsátásának kereskedelmi kiaknázására vonatkozó jog védelmét (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Musik-Vertrieb membran és K-tel International ügyben hozott ítélet 12. pontját, valamint a C-92/92. és C-326/92. sz., Phil Collins és társai egyesített ügyekben 1993. október 20-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-5145. o.] 20. pontját).
- 108 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy ez a különleges tárgy nem biztosítja az érintett jogok jogosultjainak azt a lehetőséget, hogy a lehető legmagasabb díjazást igényeljék. Ugyanis e tárgynak megfelelően a jogosultak számára – ahogyan azt a szerzői jogi irányelv (10) preambulumbekzdése és a szomszédos jogokról szóló irányelv (5) preambulumbekzdése előírja – csak megfelelő díjazást biztosítanak a védelem alatt álló művek minden felhasználásáért.
- 109 Márpedig ahhoz, hogy megfelelőnek minősüljön, ennek a díjazásnak ésszerű arányban kell állnia a nyújtott szolgáltatás gazdasági értékével. Így különösen, a díjazásnak ésszerű arányban kell állnia az azt igénybe vevő vagy igénybe venni kívánó személyek tényleges és potenciális számával (lásd analógia útján a C-61/97. sz. FDV-ügyben 1998. szeptember 22-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-5171. o.] 15. pontját, valamint a C-52/07. sz., Kanal 5 és TV 4 ügyben 2008. december 11-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-9275. o.] 36–38. pontját).
- 110 Ennélfogva a televíziós műsorsugárzás terén az ilyen díjazásnak – ahogyan azt többek között a műholdas műsorsugárzási irányelv (17) preambulumbekzdése megerősíti – ésszerű arányban kell állnia a műsorok minden aspektusával, így azok tényleges és potenciális közönségével, valamint azok nyelvi változataival (lásd ebben az értelemben

a C-192/04. sz. Lagardère Active Broadcast ügyben 2005. július 14-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-7199. o.] 51. pontját).

- 111 Ebben az összefüggésben hangsúlyozni kell először is, hogy az alapeljárásban szóban forgó jogok jogosultjai, a műholdas műsorsugárzási irányelv 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a védelem alatt álló műveknek a sugárzás kibocsátása szerinti tagállamból való közvetítéséért részesülnek díjazásban, amely tagállamot úgy kell tekinteni, hogy a sugárzási cselekményre ott került sor, amelyben tehát a megfelelő díjazás megfizetendő.
- 112 Továbbá rá kell mutatni arra, hogy abban az esetben, ha erről a díjazásról az érintett jogok jogosultjai és a műsorsugárzó szervezet árverés keretében állapotodnak meg, semmi nem tiltja, hogy az érintett jogok jogosultja ebből az alkalomból olyan összeget igényeljen, amely a tényleges és a potenciális közönséget mind a sugárzás kibocsátása szerinti tagállamban, mind a többi olyan tagállamban figyelembe veszi, amelyekben szintén vehetők a védelem alatt álló műveket tartalmazó műsorok.
- 113 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell többek között arra, hogy az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló műholdas műsorsugárzás vétele a dekódoló eszköz birtoklásától függ. Következésképpen nagy pontossággal meg lehet állapítani az érintett műsor tényleges és potenciális közönségét alkotó televízők – tehát mind a sugárzás kibocsátása szerinti tagállamon belül, mind az azon kívül lakó televízők – teljes számát.
- 114 Végül a műsorsugárzó szervezetek által a területi kizárólagosság engedélyezéséért fizetett kiegészítő összeget illetően nem zárható ki, hogy a megfelelő díjazás összege az érintett műsorok különleges jellegét, azaz azok területi kizárólagosságát is kifejezi ezért az ennek alapján fizethető kiegészítő összeg.

- 115 Így tehát a jelen esetben az érintett jogok jogosultjainak fizetnek a feltétlen területi kizárólagosság biztosítása érdekében ilyen kiegészítő összeget, ami a felosztott nemzeti piacok között mesterséges árkülönbségeket eredményezhet. Márpedig az ilyen felosztás, és annak eredményeként az ilyen mesterséges árkülönbségek összegegyeztetetlenek a Szerződés alapvető céljával, amely a belső piac megvalósítása. E körülmények között az említett kiegészítő összeg nem tekinthető azon megfelelő díjazás részének, amelyet az érintett jogok jogosultjai számára biztosítani kell.
- 116 Következésképpen ezen kiegészítő összeg megfizetése túllép azon a mértéken, amely a megfelelő díjazás e jogosultak számára való biztosításához szükséges.
- 117 A fentiekre tekintettel arra kell következtetni, hogy a külföldi dekódoló eszközök használatának tilalmából álló korlátozás nem igazolható a szellemi tulajdonjogok védelmének céljára tekintettel.
- 118 Ezt a következtetést nem cáfolja a fenti hivatkozott Coditel I-ügyben hozott ítélet, amelyre az érvelésük alátámasztására az FAPL és társai, valamint az MPS hivatkozott. A Bíróság ugyan ezen ítélet 16. pontjában megállapította, hogy a Szerződés szabályai főszabály szerint nem képezhetik akadályát annak, hogy az átruházási szerződésben részes felek a szerző és jogutódjainak e tekintetben történő védelme érdekében a földrajzi határokból állapodjanak meg, és nem von maga után eltérő megoldást önmagában az a tény, hogy e földrajzi határok adott esetben egybeesnek a nemzeti határokkal.
- 119 Mindazonáltal ezen megállapítások olyan összefüggésben szerepelnek, amely az alapeljárásokban szóban forgó ügyek összefüggésével nem hasonlítható össze. A fent hivatkozott Coditel I-ügyben hozott ítéletnek alapul szolgáló ügyben a

kábeltelevíziószolgáltató-társaságok úgy közvetítették a művet a nyilvánosság felé, hogy az e közvetítés kiindulópontja szerinti tagállamban nem rendelkeztek az érintett jogok jogosultjainak engedélyével, és nem fizettek az utóbbiaknak díjazást.

- 120 Ezzel szemben az alapeljárásokban szóban forgó ügyekben a műsorsugárzó szervezetek úgy végzik a közvetítést, hogy a sugárzás kibocsátása szerinti tagállamban – amely az e közvetítés kiindulópontja szerinti tagállam – rendelkeznek az érintett jogok jogosultjainak engedélyével, és az utóbbiaknak díjazást fizetnek, amely díjazásban egyebekben figyelembe vehető a más tagállamok tényleges és potenciális közönsége.
- 121 Végül figyelembe kell venni az uniós jognak a különösen a „televízió határok nélkül” irányelv és a műholdas műsorsugárzási irányelv elfogadása miatt bekövetkezett változását, amely irányelveknek az a célja, hogy biztosítsa az átmenetet a nemzeti piacokról a programok gyártásának és terjesztésének egységes piacára.

iv) A szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának a nyilvánosság labdarúgó-stadionokban való jelenléte ösztönzésének céljával való igazolása

- 122 Az FAPL és társai, valamint az MPS másodlagosan azt állítják, hogy az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló korlátozás az úgynevezett „kizárt időszak” szabálya betartásának biztosítása érdekében szükséges, amely szabály megtiltja, hogy az Egyesült Királyságban szombat délután labdarúgó-mérkőzéseket sugározzanak. Állításuk szerint e szabálynak az a célja, hogy ösztönözze a nyilvánosság jelenlétét a labdarúgó-mérkőzéseken, különösen az alsó ligák mérkőzésein, és az adott cél az FAPL és társai és az MPS szerint nem érhető el, ha az Egyesült Királyság televíziónézői szabadon nézhetik a műsorsugárzó szervezetek által más tagállamokból közvetített „Premier League” mérkőzéseket.

123 Ebben a tekintetben, még annak feltételezése esetén is, hogy a nyilvánosság stadionokban való jelenléte ösztönzésének célja igazolhatja az alapvető szabadságok korlátozását, elegendő arra rámutatni, hogy az említett szabály betartása minden esetben biztosítható a jogosultak és a műsorsugárzó szervezetek közötti felhasználási szerződésekben foglalt szerződéses korlátozások útján, miszerint ezek a szervezetek a kizárt időszakokban kötelesek tartózkodni a Premier League mérkőzéseinek közvetítésétől. Márpedig az nem vitatható, hogy az ilyen intézkedés kevésbé sérti az alapvető szabadságokat, mint az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló korlátozás alkalmazása.

124 Ebből következik, hogy a külföldi dekódoló eszközök használatának megtiltásából álló korlátozás nem igazolható a nyilvánosság labdarúgó-stadionokban való jelenléte ösztönzésének céljával.

125 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, amely ebben az államban jogellenessé teszi a valamely más tagállamból származó – és az első tagállam szabályozása alapján védelem alatt álló műveket tartalmazó – kódolt műholdas műsorsugárzási szolgáltatáshoz való hozzáférést lehetővé tévő külföldi dekódoló eszközök behozatalát, értékesítését és használatát.

b) A külföldi dekódoló eszközök hamis név és hamis cím megadása alapján való használatáról és ezen eszközök kereskedelmi célú használatáról (a C-403/08. sz. ügy nyolcadik kérdésének c) pontja és a C-429/08. sz. ügy hatodik kérdésének ii. és iii. alpontja)

126 A kérdéseikkel a kérdést előterjesztő bíróságok lényegében arra várnak választ, hogy a jelen ítélet 125. pontjában szereplő következtetést cáfolják-e azok a körülmények,

hogy egyrészt a külföldi dekódoló eszközt hamis név és hamis cím megadásával szerezték be és/vagy hozták működésbe, azzal a szándékkal, hogy az alapeljárásokban szóban forgó területi korlátozásokat kikerüljék, és másrészt hogy ezt az eszközt kereskedelmi célra használják, jóllehet azt magánjellegű használatra szánták.

- 127 Az első körülményt illetően, az ugyan hatással lehet a hamis nevet és hamis címet megadó megszerző és az említett eszköz átadója közötti szerződéses viszonyra, így az átadó többek között kártérítést igényelhet az említett megszerzőtől abban az esetben, ha az utóbbi által megadott hamis név vagy hamis cím kárt okozna neki, vagy az felelőssé tenné valamely FAPL-hez hasonló szervezettel szemben. Azonban ez a körülmény nem cáfolja a jelen ítélet 125. pontjában szereplő következtetést, mivel ez a körülmény nem befolyásolja azon felhasználók számát, akik fizettek a műsorok vételéért.
- 128 Ugyanez a helyzet a második körülményt illetően is, ha a dekódoló eszközt kereskedelmi célra használják, jóllehet azt magánjellegű használatra szánták.
- 129 Ebben a tekintetben pontosítani kell, hogy semmi nem tiltja azt, hogy az érintett jogok jogosultjai és a műsorsugárzó szervezetek közötti megállapodás szerinti díjazás összegét annak figyelembevételével számítsák ki, hogy a dekódoló eszközöket bizonyos ügyfelek kereskedelmi célra, míg mások magáncélra használják.
- 130 Ennek a körülménynek az ügyfelekre való továbbhárításával a műsorsugárzó szervezet tehát aszerint igényelhet eltérő díjazást a szolgáltatásaihoz való hozzáférésért, hogy a hozzáférés kereskedelmi vagy magáncélokot szolgál.

131 Márpedig annak a veszélye, hogy a külföldi dekódoló eszközöket bizonyos személyek az azoknak szánt rendeltetés ismeretének hiányában használják, ahhoz a veszélyhez hasonlítható, amely a dekódoló eszközök pusztán belső helyzetekben való használata során fordul elő, azaz a sugárzás kibocsátása szerinti tagállam területén lakó ügyfelek általi használat során. E körülmények között az említett második körülmény nem igazolhatja a szolgáltatásnyújtás szabadságának területi korlátozását, következésképpen ez nem cáfolja a jelen ítélet 125. pontjában szereplő következtetést. Mindazonáltal ez nem érinti a vételt követően a műholdas adás kereskedelmi célú felhasználásának szerzői jogi szempontból való értékelését, erre az értékelésre a jelen ítélet második részében kerül sor.

132 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a jelen ítélet 125. pontjában szereplő következtetést nem cáfolja sem az a körülmény, hogy a külföldi dekódoló eszközt hamis név és hamis cím megadásával szerezték be és/vagy hozták működésbe, azzal a szándékkal, hogy a kérdéses területi korlátozásokat kikerüljék, sem az a körülmény, hogy ezt az eszközt kereskedelmi célra használják, jóllehet azt magánjellelű használatra szánták.

c) A szabad mozgásra vonatkozó többi kérdésről (a C-403/08. sz. ügy kilencedik kérdésének második része és a C-429/08. sz. ügy hetedik kérdése)

133 Tekintettel a C-403/08. sz. ügyben a nyolcadik kérdés b) pontjára és a kilencedik kérdés első részére, valamint a C-429/08. sz. ügyben a hatodik kérdés i. pontjára adott válaszokra, már nem szükséges megvizsgálni a C-403/08. sz. ügyben a kilencedik kérdés második részét és a C-429/08. sz. ügyben a hetedik kérdést.

4. Az EUM-Szerződés versenyre vonatkozó szabályai

- 134 A C-403/08. sz. ügyben a tizedik kérdéssel és a C-429/08. sz. ügyben a nyolcadik kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróságok lényegében arra várnak választ, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultja és a műsorsugárzó szervezet között létrejött kizárólagos felhasználási szerződés rendelkezései az EUMSZ 101. cikk által tiltott versenykorlátozásnak minősülnek-e amiatt, hogy azok az utóbbi szervezetet arra kötelezik, hogy ne értékesítsen olyan dekódoló eszközöket, amelyek az érintett felhasználási szerződéssel lefedett területen kívül lehetővé teszik e jogosult védelem alatt álló műveihez való hozzáférést.
- 135 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy valamely megállapodás abban az esetben tartozik az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom hatálya alá, ha annak célja vagy hatása a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása. A kettő közötti vagylagos kapcsolatból következik, hogy először egyetlen szempontnak – a jelen esetben a megállapodás tárgyának – a fennállását kell vizsgálni. Ha a megállapodás tartalmának elemzése nem tárja fel a verseny kellő mértékű megsértését, akkor kell csak – másodlagosan – megvizsgálni annak hatásait, és a megállapodás megtiltásához olyan tényezők együttes meglétét megkövetelni, amelyek azt bizonyítják, hogy a verseny működése érezhetően akadályozva vagy korlátozva volt (lásd ebben az értelemben a C-8/08. sz., T-Mobile Netherlands és társai ügyben 2009. június 4-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-4529. o.] 28. pontját, valamint a C-501/06. P., C-513/06. P., C-515/06. P. és C-519/06. P. sz., GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. október 6-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-9291. o.] 55. pontját).
- 136 Márpedig valamely megállapodás esetleges versenykorlátozó céljának mérlegelése során többek között e megállapodás rendelkezéseinek tartalmát és az általa elérni kívánt objektív célkitűzéseket, valamint azt a jogi és gazdasági környezetet kell figyelembe venni, amelybe e megállapodás illeszkedik (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 58. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 137 A szellemi tulajdonjogi felhasználási szerződéseket illetően a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy önmagában valamely arra utaló körülmény, hogy valamely tagállamban a jogosult a védelem alatt álló mű közvetítésének kizárólagos jogát egyetlen engedélyesnek engedte át, és ezáltal egy meghatározott időszak vonatkozásában mások számára megtiltotta a közvetítést, nem elegendő e megállapodás versenyellenes céljának megállapításához (lásd ebben az értelemben a 262/81. sz., Coditel és társai, ún. „Coditel II”-ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet [EBHT 1982., 3381. o.] 15. pontját).
- 138 E körülmények között és a műholdas műsorsugárzási irányelv 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a jogosult főszabály szerint egy meghatározott időszak során átengedheti egyetlen engedélyesnek a védelem alatt álló mű műholdas sugárzásának kizárólagos jogát a sugárzás kibocsátása szerinti egyetlen tagállam vagy több tagállam vonatkozásában.
- 139 Így tehát – e jog gyakorlásának területi korlátozásait illetően – emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az a megállapodás, amely arra irányul, hogy visszaállítsa a tagállamok közötti kereskedelem nemzeti alapú felosztottságát alkalmas arra, hogy gátolja a Szerződés azon célkitűzésének megvalósulását, hogy ezeket a nemzeti piacokat egy közös piac létrehozásával integrálja. Ezért a nemzeti piacok nemzeti határok mentén való felosztására, vagy a tagállami piacok összeépülésének megnehezítésére irányuló szerződéseket főszabály szerint olyan megállapodásoknak kell tekinteni, amelyek tárgya az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenykorlátozás (lásd analógia útján a gyógyszerek területén a C-468/06–C-478/06. sz., Sot. Léloukas és társai egyesített ügyekben 2008. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-7139. o.] 65. pontját, valamint a fent hivatkozott GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 59. és 61. pontját).
- 140 Mivel ez az ítélkezési gyakorlat teljességgel átültethetőnek bizonyult a műsorsugárzási szolgáltatás határon átnyúló nyújtására, ahogyan az többek között a jelen ítélet 118–121. pontjából kitűnik, meg kell állapítani, hogy amennyiben a felhasználási szerződés a műsorsugárzási szolgáltatás határon átnyúló nyújtásának tiltására vagy

korlátozására irányul, akkor úgy kell tekinteni, hogy annak a verseny korlátozása a tárgya, kivéve ha e szerződés gazdasági és jogi háttéréhez tartozó egyéb körülmények alapján megállapítható, hogy ez a szerződés nem alkalmas a verseny torzítására.

- 141 Az alapeljárásokban szóban forgó ügyekben nem kérdőjelezték meg a „Premier League” mérkőzéseinek közvetítésére vonatkozó kizárólagos engedélyek megadását. Ezek az eljárások ugyanis csak a jogosultak és a műsorsugárzó szervezetek közötti szerződések rendelkezéseiben foglalt és ezen engedélyek felhasználása területi korlátai betartásának biztosítására irányuló kiegészítő kötelezettségekre vonatkoznak, azaz e szervezetek azon kötelezettségére, hogy ne értékesítsenek olyan dekódoló eszközöket, amelyek a felhasználási szerződéssel lefedett területen kívül való felhasználás céljából lehetővé teszik a védelem alatt álló művekhez való hozzáférést.
- 142 Ezen rendelkezéseket illetően meg kell állapítani egyrészt, hogy azok megtiltják a műsorsugárzónak az e mérkőzésekre vonatkozó bármilyen határokon átnyúló szolgáltatás nyújtását, ami lehetővé teszi, hogy az engedéllyel lefedett területen minden egyes műsorsugárzó szervezetnek teljes területi kizárólagosságot biztosítsanak, és ezáltal az említett szolgáltatások területén teljesen megszüntessék a műsorszolgáltatók közötti versenyt.
- 143 Másrészt az FAPL és társai és az MPS egyáltalán nem hivatkoztak a rendelkezések gazdasági és jogi háttéréhez tartozó egyéb körülményre, amely alapján azt lehetne megállapítani, hogy az előző pontban foglalt megfontolások ellenére ezek a rendelkezések nem torzíthatják a versenyt, és ennél fogva azoknak nem versenyellenes a tárgya.
- 144 E körülmények között, mivel a kizárólagos felhasználási szerződések említett rendelkezéseinek versenyellenes a tárgya, meg kell állapítani, hogy e szerződések az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében tiltott versenykorlátozásnak minősülnek.

- 145 Ehhez hozzá kell tenni, hogy ugyan az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése főszabály szerint nem alkalmazandó az e cikk (3) bekezdésében meghatározott kategóriákhoz tartozó megállapodásokra, az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló felhasználási szerződések rendelkezései a jelen ítélet 105–124. pontjában kifejtett okok miatt nem felelnek meg az ezen (3) bekezdés szerinti követelményeknek, ezért nem merül fel az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének alkalmazhatatlansága.
- 146 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a szellemi tulajdonjogok jogosultja és a műsorsugárzó szervezet közötti kizárólagos felhasználási szerződés rendelkezései az EUMSZ 101. cikk által tiltott versenykorlátozásnak minősülnek, mivel azok az utóbbi szervezetet arra kötelezik, hogy ne értékesítsen olyan dekódoló eszközöket, amelyek a felhasználási szerződéssel lefedett területen kívül való felhasználás céljából lehetővé teszik a védelem alatt álló művekhez való hozzáférést.

B – A műsoroknak a vételüket követő felhasználásához kapcsolódó szabályokról

1. Előzetes észrevételek

- 147 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések második része arra irányul, hogy kiterjed-e a szerzői jogról és a szomszédos jogokról szóló irányelvek szerinti korlátozás a „Premier League” mérkőzéseit tartalmazó műsorok, valamint a kapcsolódó művek vételére amiatt, hogy az az említett művek többszörözésével jár a műholdas

dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén, valamint amiatt, hogy a szóban forgó pubok tulajdonosai nyilvánosan bemutatják az említett műveket.

- 148 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ahogyan az a jelen ítélet 37. és 57. pontjából kitűnik a személyek két kategóriája érvényesíthet az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló televízió-műsorokra vonatkozó szellemi tulajdonjogokat: egyrészt az érintett művek szerzői, másrészt a műsorsugárzó szervezetek.
- 149 Először is, a szerzők az említett műsorok keretében felhasznált műveikhez kapcsolódó szerzői jogokra hivatkozhatnak. Az alapeljárásokban nem vitatott, hogy az FAPL számos, a sugárzott műsorokban található mű vonatkozásában hivatkozhat a szerzői jogra, amely művek többek között: a nyitó képsorok, a „Premier League” főcímenéje, a „Premier League” közelmúltbeli mérkőzéseinek legjelentősebb pillanatait bemutató előre rögzített filmek vagy különböző grafikák.
- 150 Továbbá az olyan műsorsugárzó szervezetek, mint a Multichoice Hellas, hivatkozhatnak a szomszédos jogokról szóló irányelv 7. cikkének (2) bekezdésében előírt, a műsoraik rögzítésére vonatkozó jogra, vagy az ugyanezen irányelv 8. cikke (3) bekezdésében foglalt, a műsoraik nyilvánossághoz közvetítéséhez való jogra, vagy pedig a szerzői jogi irányelv 2. cikkének e) pontjában elismert, e szervezetek rögzített műsoraik többszörözéséhez való jogra.
- 151 Így tehát az alapeljárásokban előterjesztett kérdések nem vonatkoznak ezekre a jogokra.

152 E körülmények között a Bíróság vizsgálatát a szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) pontjára, 3. cikkének (1) bekezdésére és 5. cikkének (1) bekezdésére kell korlátozni, amelyek az alapeljárásokban szóban forgó televízió-műsorok keretében felhasznált műveken fennálló szerzői jogokat oltalmazzák, amely művek többek között: a nyitó képsorok, a „Premier League” főcímműve, a „Premier League” közelmúltbeli mérkőzéseinek legjelentősebb pillanatait bemutató előre rögzített filmek vagy különböző grafikák.

2. A szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) pontja szerinti többszörözési jogról (a C-403/08. sz. ügy negyedik kérdése)

153 Ezzel a kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a többszörözési jog kiterjed a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén egymást követően, ideiglenesen megjelenő részletek létrehozására, amelyeket azonnal törölnek, és helyükbe az azt követő részletek lépnek. Ebben az összefüggésben ez a bíróság különösen azt kívánja megtudni, hogy a mérlegelése során a művek részleteinek összességét egy egységnek kell tekintenie, vagy kizárólag az adott időpontban elérhető részleteket kell figyelembe vennie.

154 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az említett irányelv 2. cikkében szereplő „többszörözés” fogalma uniós jogi fogalom, amelyet az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni (lásd a fent hivatkozott Infopaq International ügyben hozott ítélet 27–29. pontját).

155 Az említett 2. cikk a) pontja értelmében vett szerzői jog tartalmát illetően a jelen ítélet a 97. pontjában már rámutatott arra, hogy e jog csak olyan mű vonatkozásában alkalmazható, amely a szerző saját szellemi alkotását képezi (a fent hivatkozott Infopaq International ügyben hozott ítélet 37. pontja).

- 156 A Bíróság tehát úgy határozta meg, hogy valamely műalkotás egyes részei tehát azzal a feltétellel részesülnek az említett rendelkezés alapján védelemben, ha tartalmazznak olyan elemeket, amelyek e mű szerzője saját szellemi alkotásának kifejezésődései (a fent hivatkozott Infopaq International ügyben hozott ítélet 39. pontja).
- 157 Ennek következtében az egyidejűleg többszörözött részletekből álló egységet kell megvizsgálni – amelyek tehát egy adott pillanatban érhetőek el – annak ellenőrzése érdekében, hogy az tartalmaz-e ilyen részleteket. Amennyiben igen, ezt az egységet a szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett részleges többszörözésnek kell minősíteni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Infopaq International ügyben hozott ítélet 45. és 46. pontját). Ebben a tekintetben nincs jelentősége annak, hogy valamely művet olyan lineáris részletek alapján többszöröznek, amelyek csak nagyon rövid ideig érhetőek el, mivel ezeket a részleteket egy műszaki eljárás keretében azonnal törlik.
- 158 A kérdést előterjesztő bíróságnak a fentiekre tekintettel kell mérlegelnie, hogy az ideiglenes részletek létrehozása a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén a szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett többszörözést eredményez-e.
- 159 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a szerzői jogi irányelv 2. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a többszörözési jog azzal a feltétellel terjed ki a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén egymást követően, ideiglenesen megjelenő részletek létrehozására, hogy a részletek tartalmazzanak olyan elemeket, amelyek az érintett szerzők saját szellemi alkotásának kifejeződései, és az egyidejűleg többszörözött részletekből álló egységet kell megvizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy a részletek tartalmazznak-e ilyen elemeket.

3. A szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt többszörözés alóli kivételről (a C-403/08. sz. ügy ötödik kérdése)

¹⁶⁰ A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a C-403/08. sz. ügyben szóban forgóhoz hasonló, a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén végzett többszörözési cselekmények eleget tesznek-e a szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, következésképpen el lehet-e végezni ezeket a cselekményeket a szerzői jog jogosultjainak engedélye nélkül.

a) Előzetes észrevételek

¹⁶¹ A szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében valamely többszörözési cselekmény akkor képez az irányelv 2. cikke szerinti kivételt a többszörözési jog alól, ha teljesít öt feltételt, nevezetesen: ha

– e cselekmény időleges;

– közbenső vagy járulékos;

– valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezi;

- ezen eljárás kizárólagos célja, hogy lehetővé tegye egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét vagy jogszerű felhasználását, és

 - az említett cselekmény önálló gazdasági jelentőséggel nem bír.
- 162 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a fent felsorolt feltételeket szigorúan kell értelmezni, mivel ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése eltérésnek minősül az irányelv által megállapított főszabálytól, amely a védelem alatt álló mű minden többszörözéséhez megköveteli a szerzői jogi jogosult engedélyét (a fent hivatkozott Infopaq International ügyben hozott ítélet 56. és 57. pontja).
- 163 Így tehát, az említett feltételek értelmezésének lehetővé kell tennie az így megállapított kivétel hatékony érvényesülésének megőrzését és – a többek között a szerzői jogi irányelv (31) preambulumbekzdéséből és az ezen irányelv elfogadása érdekében 2000. szeptember 28-án kiadott 48/2000. sz. közös álláspontjából (HL C 344., 1. o.) kitűnő – céljának biztosítását.
- 164 A kivételnek tehát a céljának megfelelően lehetővé kell tennie és biztosítania kell az új technológiák fejlesztését és működését, valamint megfelelő egyensúlyt kell biztosítania egyrészt a jogosultak, másrészt a védelemben részesülő művek azon felhasználóinak jogai és érdekei között, akik részesülni kívánnak az új technológiákból.

b) A szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek betartásáról

- 165 Az nem vitatott, hogy az érintett többszörözési cselekmények eleget tesznek a szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt első, második és harmadik feltételnek, mivel azok időlegesen, közbensők, és elválaszthatatlan részét képezik a műholdas dekódoló egységgel és a televíziókészülékkel megvalósított műszaki eljárásnak annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a sugárzott műsorok vételét.
- 166 Ennélfogva csak azt kell mérlegelni, hogy betartották-e a negyedik és ötödik feltételt.
- 167 Először is a negyedik feltételt illetően nyomban rá kell mutatni, hogy az érintett többszörözési cselekményeknek nem az a céljuk, hogy a hálózaton lehetővé tegyék a harmadik személyek közötti közvetítő szolgáltató által végzett átvitelt. Ezért másodlagosan meg kell vizsgálni, hogy vajon azoknak a mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény jogszerű felhasználásának lehetővé tétele-e a kizárólagos céljuk.
- 168 Ebben a tekintetben, ahogyan az a szerzői jogi irányelv (33) preambulumbekkezdéséből kitűnik, a felhasználás akkor minősül jogszerűnek, ha azt az érintett jogosult engedélyezi, illetve az alkalmazandó szabályozás nem korlátozza.
- 169 Mivel az alapeljárásokban a szóban forgó művek felhasználását a szerzői jogok jogosultjai nem engedélyezték, azt kell mérlegelni, hogy a kérdéses cselekmények a műveknek az alkalmazandó szabályozás által megengedett felhasználására irányulnak-e.

- 170 Ebben az összefüggésben az nem vitatott, hogy az időleges többszörözési cselekmények teszik lehetővé a műholdas dekódoló egység és a televízió-képernyő megfelelő működését. A televíziónézők szempontjából ezek teszik lehetővé a védelem alatt álló műveket tartalmazó műsorok vételét.
- 171 Márpedig pusztán ezen műsorok vételét, azaz azok vételét és otthoni megtekintését az Unió vagy az Egyesült Királyság szabályozása nem korlátozza – ahogyan az egyebekben a C-403/08. sz. ügyben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés megfogalmazásából is kitűnik – ebből következően ez jogszerű cselekmény. Ezenkívül a jelen ítélet 77–132. pontjából kitűnik, hogy a műsoroknak ezt a vételét jogszerűnek kell tekinteni, ha az Egyesült Királyságtól eltérő tagállamból származó műsorokról van szó, és ha arra külföldi dekódoló készülékkel kerül sor.
- 172 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az említett többszörözési cselekmények egyetlen célja a műveknek a szerzői jogi irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „jogszerű felhasználása”.
- 173 Ennélfogva az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló többszörözési cselekmények eleget tesznek az e rendelkezésben előírt negyedik feltételnek.
- 174 Végül az utóbbi rendelkezésben előírt ötödik feltételt illetően rá kell mutatni, hogy a műszaki eljárás keretében megvalósított említett többszörözési cselekmények lehetővé teszik a védelem alatt álló művekhez való hozzáférést. Mivel e művek gazdasági értékkel rendelkeznek, az azokhoz való hozzáférésnek szükségszerűen gazdasági jelentősége van.

- 175 Mindazonáltal ahhoz, hogy a szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt kivétel ne veszítse el a hatékony érvényesülését, az is szükséges, hogy ez a gazdasági jelentőség önálló legyen abban az értelemben, hogy az meghaladja a védelem alatt álló műveket tartalmazó műsorok pusztá vételéből származó gazdasági előnyt, azaz annak pusztá vételéből és megtekintéséből származó előnyt.
- 176 Az alapeljárásokban a műholdas dekódoló egységen és a televízió képernyőjén megvalósuló időleges többszörözési cselekmények a szóban forgó műveket tartalmazó sugárzott műsorok vételi folyamatának elválaszthatatlan és nem önálló részét képezik. Másrészt ezeket a cselekményeket azon személyek befolyásától, sőt tudomásától függetlenül teszik, akik ezáltal hozzáférnek a védelem alatt álló művekhez.
- 177 Következésképpen ezek az időleges többszörözési cselekmények nem hozhatnak létre olyan gazdasági haszontöbbletet, amely a szóban forgó műsorok pusztá vételéből származó hasznot meghaladja.
- 178 Ebből következően az alapeljárásokban szóban forgó többszörözési cselekményeket nem lehet úgy tekinteni, hogy azok önálló gazdasági jelentőséggel rendelkeznenek. Következésképpen azok eleget tesznek a szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt ötödik feltételnek.
- 179 Ezt a megállapítást, valamint a jelen ítélet 172. pontjában megfogalmazott megállapítást egyebekben megerősíti e rendelkezés célkitűzése, amely az új technológiák fejlesztésének és működésének biztosítására irányul. Abban az esetben ugyanis, ha a szóban forgó cselekményeket nem lehetne a szerzői jogi irányelv 5. cikkének

(1) bekezdésében rögzített feltételeknek megfelelőnek tekinteni, az összes televízió néző, aki olyan modern készüléket használ, amelynek működéséhez az említett többszöröségi cselekmények megvalósulására van szükség, a szerzői jogok jogosultjától származó engedély hiányában akadályoztatva volna a sugárzott műveket tartalmazó műsorok vételében. Márpedig ez az uniós jogalkotónak a szerzői jogi irányelv (31) preambulumbekzdésében kifejezett akaratával ellentétesen megzavarná, sőt megbénítaná az új technológiák hatékony terjesztését és felhasználását.

180 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló többszöröségi cselekmények a szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt mind az öt feltételnek eleget tesznek.

181 Így tehát ahhoz, hogy a hivatkozott rendelkezésben előírt kivételre hivatkozni lehessen az is szükséges, hogy ezek a cselekmények eleget tegyenek a szerzői jogi irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében előírt feltételeknek. Ebben a tekintetben elegendő azt megállapítani, hogy figyelembe véve a jelen ítélet 163?179. pontjában foglalt megfontolásokat, az említett cselekmények ezeknek a feltételeknek is eleget tesznek.

182 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a C-403/08. sz. ügyben szóban forgóhoz hasonló, a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén végzett többszöröségi cselekmények eleget tesznek a szerzői jogi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, következésképpen azokat a szerzői jog jogosultjainak engedélye nélkül is el lehet végezni.

4. A szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” (a 403/08. sz. ügy hatodik kérdése)

- 183 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát, hogy az a sugárzott műveknek a pubokban jelen lévő vendégek számára televízió-képernyő és hangszórók segítségével való közvetítésére is vonatkozik.
- 184 Előzetesen rá kell mutatni, hogy a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése nem határozza meg pontosan a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát (a C-306/05. sz. SGAE-ügyben 2006. december 7-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-11519. o.] 33. pontja).
- 185 E körülmények között és az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ezen irányelv által elérni kívánt célokra és azon környezetre tekintettel, amelybe az értelmezett rendelkezés illeszkedik, meg kell határozni e fogalom jelentését és hatályát (a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 34. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 186 Ebben a tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a szerzői jogi irányelv célja, hogy a szerzők számára is olyan magas szintű oltalmat hozzon létre, amely számukra megfelelő díjazást biztosít műveik felhasználása után, többek között a nyilvánossághoz közvetítés esetén. Ebből következik, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát szélesen kell értelmezni, az irányelv (23) preambulumbekkezdése egyértelmű megfogalmazásának megfelelően (lásd a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 36. pontját).

- 187 Ezt követően rá kell mutatni, hogy az említett irányelv (20) preambulumbekzdésének megfelelően ez az irányelv a szellemi tulajdon területén hatályos irányelvekben, így a 92/100 irányelvben meghatározott elveken és szabályokon alapul, amely utóbbi irányelvet a szomszédos jogokról szóló irányelv foglalt egységes szerkezetbe (lásd a fent hivatkozott Infopaq International ügyben hozott ítélet 36. pontját).
- 188 E körülmények között és figyelembe véve az uniós jogrend egységének és koherenciájának követelményét a használt fogalmaknak ezen irányelvek mindegyikében azonos jelentéssel kell rendelkeznie, kivéve ha az uniós jogalkotó – pontos jogszabályi összefüggésben – kinyilvánította az ettől eltérő szándékát.
- 189 Végül az említett 3. cikk (1) bekezdését – amennyiben lehetséges – a nemzetközi jog fényében és különösen a Berni Uniós Egyezmény és szerzői jogi egyezmény figyelembevételével kell értelmezni. A szerzői jogi irányelvnek ugyanis e szerződés végrehajtása a célja, amely szerződés 1. cikkének (4) bekezdése szerint a szerződő felek kötelesek betartani a Berni Uniós Egyezmény 1–21. cikkében foglalt rendelkezéseket. Ugyanezt a kötelezettséget írja elő egyebekben a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás 9. cikkének (1) bekezdése (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 35., 40. és 41. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 190 E három elemre tekintettel kell értelmezni a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést”, és azt mérlegelni, hogy az a sugárzott műveknek a pubokban jelen lévő vendégek számára képernyő és hangszórók segítségével való közvetítésére is vonatkozik.
- 191 Először is a közvetítés fogalmát illetően a szomszédos jogokról szóló irányelv 8. cikkének (3) bekezdéséből, és az előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződés 2. cikkének g) pontjából és 15. cikkéből kitűnik, hogy ez a fogalom tartalmazza „a

hangfelvételen rögzített hangoknak, illetve azok megjelenítéseinek a nyilvánosság számára való hallhatóvá tételét”, és magában foglalja a sugárzást vagy „bármilyen eszközzel történő átvitelt”.

- ¹⁹² Így különösen, ahogyan azt a Berni Uniós Egyezmény 11bis cikke első albekezdésének iii. pontja kifejezetten megjelöli, az említett fogalom magában foglalja a hangszóró vagy egyéb, jel-, hang- vagy képközvetítő eszközzel történő átvitelt, azaz – a szerzői jogi irányelv javaslatához fűzött indokolásnak (COM (97) 628 végleges) megfelelően – kiterjed a közvetítő eszközökre, így a művek képernyőn való bemutatására is.
- ¹⁹³ E körülmények között, és mivel az uniós jogalkotó a szerzői jogi irányelvben, így különösen annak 3. cikkében e fogalom értelmezését illetően nem nyilvánított ki ettől eltérő szándékot (lásd a jelen ítélet 188. pontját) a közvetítés fogalmát szélessen kell értelmezni, mint amely a védelem alatt álló művek közvetítésének valamennyi formájára vonatkozik függetlenül az alkalmazott műszaki eszköztől és eljárástól.
- ¹⁹⁴ Ezen értelmezés alapján a Bíróság már határozott úgy, hogy a szálloda tulajdonosa közvetítési cselekményt végez, amikor a vendégeinek a televíziókészülékek segítségével lehetővé teszi a sugárzott műsorokhoz való hozzáférést, és a hotelszobákban teljesen tudatosan terjeszti az általa vett, védelem alatt álló műveket hordozó jeleket. A Bíróság ebben a tekintetben hangsúlyozta, hogy ez az eljárás nem pusztán az eredeti műsor vételét – annak kiterjedési területén – biztosító vagy javító technikai módszer, hanem olyan eljárás, amely nélkül a vendégek nem élvezhetnék a sugárzott műsorokat annak ellenére, hogy az említett területen belül vannak (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 42. pontját).

- 195 A 403/08. sz. ügyben a pub tulajdonosa tudatosan teszi lehetővé, hogy az e létesítményben jelen lévő vendégek a televíziókészülék és hangszórók segítségével hozzáférjenek a védelem alatt álló műveket tartalmazó műsorokhoz, mivel az említett tulajdonos eljárása nélkül ezek a vendégek nem élvezhetnék a sugárzott műveket annak ellenére, hogy az említett műsorok vételi körzetén belül vannak. Ennélfogva ezen cselekmény körülményei összehasonlíthatónak mutatkoznak azokkal a körülményekkel, amelyek a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet tárgyát képezték.
- 196 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a pub tulajdonosa közvetítési cselekményt végez azáltal, hogy a sugárzott műveket az e létesítményben jelen lévő vendégek számára televízió-képernyő és hangszórók segítségével tudatosan továbbítja.
- 197 Erre tekintettel az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló körülmények között a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmához való tartozáshoz az is szükséges, hogy a sugárzott művet új nyilvánosság számára továbbítsák, azaz olyan közönségnek, amelyet a védelem alatt álló művek szerzői nem vettek figyelembe akkor, amikor engedélyezték a műveknek az eredeti nyilvánosság számára való közvetítés útján való felhasználását (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 40. és 42. pontját, valamint a C-136/09. sz. Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon ügyben 2010. március 18-án hozott végzés 38. pontját).
- 198 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a műveik sugárzásának engedélyezésével ezek a szerzők főszabály szerint csak a televíziókészülékek birtokosait vehetik figyelembe, vagyis azokat, akik egyénileg vagy magánéleti, családi körben veszik az adásokat és követik a műsorokat. Márpedig, mivel a sugárzott művet olyan helyen közvetítik, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, és azon további nyilvánosságnak is elérhető, amelynek a televíziókészülék tulajdonosa megengedi a mű meghallgatását vagy megtekintését, ezt a tudatos eljárást olyan cselekménynek kell tekinteni, amellyel a kérdéses művet egy új nyilvánosságnak közvetítik (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 41. pontját és a fent hivatkozott

Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon ügyben hozott végzés 37. pontját).

- 199 Ez a helyzet a sugárzott műveknek a pub tulajdonosa által az e létesítményben jelen lévő vendégeknek való közvetítése esetén is, mivel ezek a vendégek olyan további nyilvánosságnak minősülnek, amelyet a szerzők nem vettek figyelembe, amikor a műveik sugárzását engedélyezték.
- 200 Ezenkívül ahhoz, hogy a nyilvánossághoz közvetítés létrejöjjön, a szerzői jogi irányelv (23) preambulumbekzdése értelmében a sugárzott művet úgy kell továbbítani, hogy „a nyilvánosság [nincs] jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen”.
- 201 Ebben a tekintetben az említett 48/2000 közös álláspontról kiténik, hogy ez a preambulumbekzdés az Európai Parlament javaslatából ered, amely ebben a preambulumbekzdésben pontosítani kívánta, hogy az említett irányelv értelmében vett nyilvánossághoz közvetítés nem vonatkozik a „közvetlen előadásokra”, amely fogalom a Berni Unió Egyezmény 11. cikkének első bekezdésében előírt „nyilvános bemutatás és előadás” fogalmára utal, amely utóbbi fogalom magában foglalja a művek előadását azon nyilvánosság előtt, amely közvetlen és fizikai kapcsolatban van a színesszel vagy e művek előadóival (lásd a Berni Unió Egyezményhez fűzött útmutatót, amelyet a WIPO készített – jogi kötelező jelleg nélkül – annak értelmezéséhez, és amely elősegíti az említett egyezmény értelmezését, ahogyan arra a Bíróság a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 41. pontjában rámutatott).
- 202 Ennélfogva annak érdekében, hogy ezen közvetlen nyilvános bemutatást és előadást a szerzői jogi irányelv keretében kizárja a nyilvánossághoz közvetítés fogalmának hatálya alól, az említett (23) preambulumbekzdés pontosította, hogy a nyilvánossághoz közvetítés minden olyan nyilvános közvetítésre vonatkozik, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen.

- 203 Márpedig pontosan a fizikai és közvetlen kapcsolat eleme hiányzik a pubhoz hasonló helyen a sugárzott műnek – a televízió-képernyő és a hangszórók segítségével – azon közönség számára való közvetítése esetén, amely jelen van e közvetítés helyszínén, azonban ezen irányelv (23) preambulumbekkezdése értelmében nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínén, azaz ezen bemutatás sugárzásának helyszínén (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 40. pontját).
- 204 Végül rá kell mutatni, hogy jelentőséggel bír a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” haszonszerző jellege (lásd a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 44. pontját).
- 205 Az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló helyzetben nem vitatható, hogy egyrészt a sugárzott műveket a tulajdonos a pubban haszonszerzési céllal közvetíti, másrészt ez a közvetítés alkalmas arra, hogy a közvetített művek iránt érdeklődő vendégeket szerezzen. Következésképpen a szóban forgó közvetítés kihat e létesítmények látogatottságára és végső soron annak gazdasági eredményeire.
- 206 Ebből következően a kérdéses nyilvánossághoz közvetítésnek haszonszerzési jellege van.
- 207 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az a sugárzott műveknek a pubokban jelen lévő vendégek számára képernyő és hangszórók segítségével történő közvetítésére is vonatkozik.

5. A műholdas műsorsugárzási irányelv hatásáról (a 403/08. sz. ügy hetedik kérdése)

- 208 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a műholdas műsorsugárzási irányelv hatással van-e a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén végzett többszörözési cselekmények jogszerűségére.
- 209 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a műholdas műsorsugárzási irányelv csak minimumharmonizációt ír elő a szerzői és szomszédos jogok védelmének egyes területeit illetően arra az esetre, ha a más tagállamokból származó műsorok nyilvánosságához közvetítése műholdon keresztül vagy kábeles továbbközvetítés útján történik. Márpedig a szerzői jogi irányelvtől eltérően e minimumharmonizációs szabályok nem tartalmazzák a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén végzett többszörözési cselekmények jogszerűségének meghatározásához szükséges elemeket (lásd analógia útján a C-293/98. sz. Egeda-ügyben 2000. február 3-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-629. o.] 25. és 26. pontját, valamint a fent hivatkozott SGAE-ügyben hozott ítélet 30. pontját).
- 210 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a műholdas műsorsugárzási irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az nincs hatással a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén végzett többszörözési cselekmények jogszerűségére.

IV – A költségekről

- 211 Mivel ez az eljárás az alapeljárásokban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A feltételes hozzáféréseken alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló, 1998. november 20-i 98/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköz” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem vonatkozik a valamely műsorsugárzó szervezet közvetítési szolgáltatásaihoz hozzáférést biztosító, e szervezet engedélyével gyártott és forgalomba hozott, azonban e szervezet akaratával ellentétesen a kibocsátás szerinti földrajzi területen kívül használt külföldi dekódoló eszközökre, sem azokra az eszközökre, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be és/vagy hoztak működésbe, sem azokra, amelyeket kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használtak.**

- 2) **A feltételes hozzáférési irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely megakadályozza a külföldi dekódoló eszközök használatát, beleértve azokat az eszközöket is, amelyeket hamis név és hamis cím megadásával szereztek be vagy hoztak működésbe, vagy azokat, amelyeket a kizárólag magáncélú használatra vonatkozó szerződéses korlátozás megsértésével használtak, mivel ez a szabályozás nem tartozik az ezen irányelv által szabályozott területhez.**

- 3) **Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy**
 - **ezzel a cikkel ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, amely ebben az államban jogellenessé teszi a valamely más tagállamból száрма-**

zó – és az első tagállam szabályozása alapján védelem alatt álló műveket tartalmazó – kódolt műholdas műsorsugárzási szolgáltatáshoz való hozzáférést lehetővé tévő külföldi dekódoló eszközök behozatalát, értékesítését és használatát,

- ezt a következtetést nem cáfolja sem az a körülmény, hogy a külföldi dekódoló eszközt hamis név és hamis cím megadásával szerezték be és/vagy hozták működésbe, azzal a szándékkal, hogy a kérdéses területi korlátozásokat kikerüljék, sem az a körülmény, hogy ezt az eszközt kereskedelmi célra használják, jóllehet azt magánjellegű használatra szánták.

- 4) A szellemi tulajdonjogok jogosultja és a műsorsugárzó szervezet közötti kizárólagos felhasználási szerződés rendelkezései az EUMSZ 101. cikk által tiltott versenykorlátozásnak minősülnek, mivel azok az utóbbi szervezetet arra kötelezik, hogy ne értékesítsen olyan dekódoló eszközöket, amelyek a felhasználási szerződéssel lefedett területen kívül való felhasználás céljából lehetővé teszik a védelem alatt álló művekhez való hozzáférést.

- 5) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a többszörözési jog azzal a feltétellel terjed ki a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén egymást követően, ideiglenesen megjelenő részletek létrehozására, ha a részletek tartalmazznak olyan elemeket, amelyek az érintett szerzők saját szellemi alkotásának kifejeződései, és az egyidejűleg többszörözött részletekből álló egységet kell megvizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy a részletek tartalmazznak-e ilyen elemeket.

- 6) A C-403/08. sz. ügyben szóban forgóhoz hasonló, a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén végzett többszöröségi cselekmények eleget tesznek a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, következésképpen azokat a szerzői jog jogosultjainak engedélye nélkül is el lehet végezni.

- 7) A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánosság-hoz közvetítés” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az a sugárzott műveknek a pubokban jelen lévő vendégek számára televízióképernyő és hangszórók segítségével történő közvetítésére is vonatkozik.

- 8) A műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az nincs hatással a műholdas dekódoló egység memóriájában és a televízió képernyőjén végzett többszöröségi cselekmények jogszerűségére.

Aláírások